

ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้

ปริญญานิพนธ์
ของ
วัชรินทร์ โกสินเจริญชัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
ตุลาคม 2545
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้

บทคัดย่อ
ของ
วัชรินทร์ โกสินเจริญชัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
ตุลาคม 2545

๒๕๔๕

วัชรินทร์ โกสินเจริญชัย. (2545). ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้
จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช
2539 ไปใช้ ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะกรรมการควบคุม :
รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ อาจารย์ดร.ปริยานุช จริยวิทยานนท์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ
ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ใน 3 ด้าน คือ ด้านการยกระดับความรู้ ด้าน
การประกอบอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ
รายได้ต่อเดือน ประเภทวิชาที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานระดับชั้นที่ศึกษา
และเพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวัง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาผู้ใหญ่หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ในเขตภาคกลาง จำนวน 8 ศูนย์ที่ลงทะเบียนใน
ภาคเรียนที่ 1/2544 จำนวน 333 คน ด้วยวิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage random
Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้
แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t – test) การวิเคราะห์
ความแปรปรวนทางเดียว (F – test) และวิธีการทดสอบรายคู่ของเชฟเฟ (Scheffe 's Method)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอก
โรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวม และรายด้าน มีความคาด
หวังอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการ
ศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมและรายด้าน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการ
ศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวม และรายด้าน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตร

การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมและด้านการประกอบอาชีพ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนด้านการยกระดับความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมและด้านการยกระดับความรู้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวม และด้านการประกอบอาชีพ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการยกระดับความรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวม และด้านการประกอบอาชีพ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการยกระดับความรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

9. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระดับชั้นที่ศึกษาต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมและรายด้านแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

10. นักศึกษาผู้ใหญ่ได้ให้ข้อเสนอแนะโดยรวมดังนี้

10.1 ด้านการประกอบอาชีพ ต้องการให้มีวิทยากรสอนเสริมที่มีความรู้ความชำนาญทางด้านอาชีพในสาขาวิชาที่เรียนมาแนะนำเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อให้มีความสามารถแข่งขันทางด้านอาชีพเพิ่มมากขึ้น เช่น วิชาคอมพิวเตอร์ วิชาช่างเชื่อม วิชาช่างยนต์ ฯลฯ

10.2 ด้านการยกระดับความรู้ ต้องการให้ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ ช่างยนต์ ฯลฯ

10.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ควรจัดทำหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพในชุมชน เช่น ด้านการเกษตร ด้านคหกรรมศาสตร์

ADULT LEARNER'S EXPECTATION TOWARD THEIR UTILIZATION OF
KNOWLEDGE OBTAINED FROM THE NON-FORMAL EDUCATION
VOCATIONAL CERTIFICATE CURRICULUM B.E.2539

AN ABSTRACT

BY

WATCHAREEPORN KOSINCHAROENCHAI

Presented in partial Fulfillment of the requirements For the
Master of Education degree in Adult Education
at Srinakharinwirot University
October 2002

Watchareeporn Kosincharoenchai. (2002) *Adult Learner's Expectation Toward Their Utilization of Knowledge Obtained from the Non-Formal Education Vocational Certificate Curriculum B.E.2539*. Master thesis M.Ed.

(Adult Education) Bangkok ;Graduate School. Srinakharinwirot University.

Adviser Committee : Assoc. Prof. Suwat Watanawong,

Dr. Preeyanuch Jariyavidyanont

This was a survey study aiming at investigating adult learners' expectation toward their utilization of knowledge obtained from the non-formal education vocational certificate curriculum B.E. 2539 as to three aspects as knowledge enhancement, career performance, and quality of life's development, according to sex, age, occupation, salary, study type, subject, study year, and work experience, including their suggestion .

The subjects consisted of 333 adult learners in non-formal education's vocational certificate curriculum B.E.2539, through Multistage random sampling. Rating-scale questionnaire was administered and then data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, and Scheffe's method.

The results revealed that :

1. Adult learner's expectation toward their utilization of knowledge obtained from the non-formal education's vocational certificate curriculum B.E. 2539 was at a high level as a whole and in each aspect.
2. There was a significant difference at .05 level among those of expectation of adult learners with different sex as a whole and in each aspect.
3. There was a significant difference at .01 level among those of expectation of adult learners with different age as a whole and in each aspect.
4. There was a significant difference at .01 level among those of expectation of adult learners with different occupation as a whole and on career performance and quality of life's development, whereas on knowledge enhancement was at .05 level
5. There was a significant difference at .01 level among those of expectation of adult learners with different salary as a whole and on knowledge enhancement and quality of life's development, whereas on career performance was at .05 level.
6. There was a significant difference at .01 level among those of expectation of adult learners with different study type as a whole and on career performance and quality of life's development, whereas there was no significant difference on knowledge enhancement.

7. There was a significant difference at .01 level among those of expectation of adult learners with different subject as a whole and on career performance and quality of life's development, whereas on knowledge enhancement was at .05 level.

8. There was a significant difference at .01 level among those of expectation of adult learners with different work experience as a whole and in each aspect.

9. There was no significant difference at among those of expectation of adult learners with different work study year as a whole and in each aspect.

10. Their suggestions are as follows ;

10.1 Career performance : They 'd like to have supplementary lecturer with experience and knowledge to guide new technique in order that they can more compete on career, such as computer, engine, welding, etc.

10.2 Knowledge enhancement : They want to have update curriculum, such as computer, engine, etc.

10.3 Quality of life's development : they'd like to have non-formal education's vocational certificate curriculum on career performance in community, such as agriculture or home economics.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้

ของ

นางวัชรินทร์ โกสินเจริญชัย

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพร หะวานนท์)
วันที่...4....เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2545

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ปรียานุช จริยวิทยานนท์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลัย)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ เขียวศรี วิวิธสิริ)

ปริญญาโทฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนจาก
“ ทุนมูลนิธิการศึกษานอกโรงเรียน”

และ

“ ทุนงบประมาณแผ่นดิน จากทบวงมหาวิทยาลัย”
ผู้วิจัยขออ้อมรำลึกถึงพระคุณในครั้งนี้

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยได้รับความเมตตากรุณาเป็นอย่างยิ่ง
จากรองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์ดร.ปริยานุช
จริยวิทยานนท์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข และช่วยเหลือ
ในการทำปริญญานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่ทุกขั้นตอน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง
ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ดร.เสาวนีย์ เลวลัย และ รองศาสตราจารย์
เชียรศรี วิวิธสิริ ที่กรุณารับเป็นกรรมการสอบปากเปล่า และให้คำแนะนำที่มีคุณค่าเป็นประโยชน์
อย่างยิ่งในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ยิ่ง กิรติบุรณะ หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
กรมการศึกษานอกโรงเรียน ดร.ปาน กิมปี และ ดร.พิมพ์ใจ เมษฐ์สุขใส ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็น
ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแก้ไขเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์วีระชัย มีชอบธรรม ผู้เชี่ยวชาญพิเศษกรมการศึกษานอกโรงเรียนและอาจารย์ พงศ์ธร โพธิ์พูลศักดิ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือตลอดเวลาการทำ
ปริญญานิพนธ์ รวมทั้งการประมวลผลข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอขอบคุณ คุณอาคม อภินันท์ และทศพร โกสินเจริญชัย ที่เป็นกำลังใจให้ความ
ห่วงใยดูแลให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีมาตลอดระยะเวลาที่ศึกษา และทำปริญญานิพนธ์

ท้ายสุดนี้ขออุทิศความดีที่ได้จากปริญญานิพนธ์ให้แก่คุณพ่อและคุณแม่ และขอ
น้อมรำลึกถึงครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้ให้กำลังใจในการศึกษาและการทำ
ปริญญานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์

วัชรินทร์ โกสินเจริญชัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายในการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
สมมติฐานการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ความรู้เกี่ยวกับความคาดหวัง.....	9
ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่กับความคาดหวัง.....	10
การอาชีวศึกษา.....	13
หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ	
พุทธศักราช 2539.....	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
งานวิจัยต่างประเทศ.....	32
งานวิจัยในประเทศ.....	33
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	37
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
การจัดการทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สัญลักษณ์ที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาผู้ใหญ่.....	43
ตอนที่ 2 ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จาก หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้.....	46
ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้.....	52
ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่หลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้.....	80
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	84
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	84
ความสำคัญของการวิจัย.....	84
สมมติฐานในการวิจัย.....	85
เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย.....	86
วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล.....	87
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	87
สรุปผลการวิเคราะห์.....	88
อภิปรายผล.....	93
ข้อเสนอแนะ.....	103

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	105
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก. หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	112
ภาคผนวก ข. รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ.....	114
ภาคผนวก ค. หนังสือติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัย.....	116
ภาคผนวก ง. ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม.....	126
ภาคผนวก จ. แบบสอบถาม.....	130
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	140

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างแยกตามสาขาวิชาที่เรียน.....	38
2	จำนวน ร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามลักษณะข้อมูลพื้นฐาน.....	43
3	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคาดหวังของนักศึกษา ผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมและรายด้าน.....	46
4	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคาดหวังของนักศึกษา ผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการประกอบอาชีพ.....	47
5	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคาดหวังของนักศึกษา ผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการยกระดับความรู้.....	49
6	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต.....	50
7	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังของนักศึกษา ผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามเพศโดยรวมและรายด้าน.....	52
8	เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้ จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามอายุโดยรวมและรายด้าน.....	53

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

8	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามอายุโดยรวม.....	54
10	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามอายุด้านการประกอบอาชีพ.....	55
11	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามอายุด้านการยกระดับความรู้.....	56
12	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามอายุด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต.....	57
13	เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้ จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามอาชีพโดยรวมและรายด้าน.....	58
14	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามอาชีพโดยรวม.....	59
15	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามอาชีพ ด้านการประกอบอาชีพ.....	60
16	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามอาชีพด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต.....	61

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
17 เปรียบเทียบความแปรปรวนความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามรายได้โดยรวมและรายด้าน.....	62
18 ทดสอบความแตกต่างรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้จำแนกตามรายได้โดยรวม.....	63
19 ทดสอบความแตกต่างรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามรายได้ด้านการยกระดับความรู้.....	64
20 ทดสอบความแตกต่างรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามรายได้ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต....	65
21 เปรียบเทียบความแปรปรวนความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้าน.....	66
22 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานโดยรวม.....	67
23 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้านการประกอบอาชีพ.....	68
24 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้านการยกระดับความรู้.....	69

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
25	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต.....	70
26	เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้ จากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนก ตามประเภทวิชาโดยรวมและรายด้าน.....	71
27	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษาโดยรวม.....	72
28	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา ด้านการประกอบอาชีพ.....	73
29	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษา นอกระบบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต.....	74
30	เปรียบเทียบความแปรปรวนความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้ จากหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา โดยรวมและรายด้าน.....	75
31	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตร การศึกษานอกระบบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษาโดยรวม.....	76
32	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตร การศึกษานอกระบบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา ด้านประกอบอาชีพ.....	77

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
33	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา ด้านการพัฒนา คุณภาพชีวิต.....	78
34	เปรียบเทียบความแปรปรวนความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้ จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามระดับชั้นที่ศึกษา โดยรวมและรายด้าน.....	79
35	ข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้ จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการประกอบอาชีพ.....	80
36	ข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้ จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการยกระดับความรู้.....	81
37	ข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้ จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต.....	82
38	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้ จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้.....	83

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาหรือแนวทางการจัดการเรียนรู้ในหมวด 4 สรุปสาระสำคัญได้ว่า

“การจัดการศึกษายึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติ ความสนใจและเต็มตามศักยภาพการจัดการศึกษาเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสม”

การปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ให้ยึดหลักการสำคัญ ๆ ดังนี้ (กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน 2543 : 1)

1. ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้พัฒนาตนเองได้ และผู้เรียนสำคัญที่สุด
2. การจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการคิด ฝึกปฏิบัติและเรียนรู้จากการปฏิบัติให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน และได้เรียนรู้จากประสบการณ์
3. ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข นั่นคือให้ผู้เรียน “มีความรู้คู่คุณธรรม”
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเปิดโอกาสให้ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

การจัดการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ.2542 ได้กำหนดรูปแบบการจัดการศึกษาออกเป็น 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยได้นิยามคำว่า การศึกษานอกระบบ หมายถึง การศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนด จุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

ในการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ตามรูปแบบของการศึกษานอกระบบเน้นให้ความสำคัญกับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องเข้าใจลักษณะธรรมชาติและข้อจำกัดของกลุ่มเป้าหมายนอกระบบซึ่งมีความแตกต่างจากผู้เรียนที่อยู่ในระบบทั้งในเรื่องของอายุ ประสบการณ์ โอกาสทางการศึกษา เป้าหมายทางการศึกษา ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาและวิธีการในการเรียนรู้

นักศึกษาผู้ใหญ่กับความต้องการทางด้านการศึกษาและการเรียนรู้ สังคมของการเรียนรู้จำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง คนสามารถเรียนรู้ในเรื่องที่ใกล้ตัว น่าสนใจและตรงตาม

ความต้องการ อาจเรียนรู้ได้หลายระดับด้วยกัน คือ เรียนเพื่อให้รู้ เรียนรู้เพื่อนำไปปฏิบัติได้จริง เรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกัน หรืออาจเป็นการเรียนรู้เพื่อชีวิตการเรียนรู้ในเรื่องใดก็ตาม ย่อมมาจากสาเหตุและแรงจูงใจหลายประการบางคนต้องการเรียนรู้เพื่อนำความรู้นั้นไปใช้ในการพัฒนาอาชีพ สร้างโอกาสในการหางานนำไปใช้เป็นพื้นฐานความรู้เมื่อต้องการศึกษาต่อ การพัฒนาตน ในแง่ของการพัฒนาความรู้จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตในทางที่ดีขึ้นเกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม บางรายอาจต้องการเพิ่มพูนความรู้เพื่อให้ตนเองมีส่วนร่วมทางสังคมการเมืองและการปกครอง หรืออาจนำความรู้นั้นไปช่วยเหลือผู้อื่นในการบริการให้คำปรึกษา และช่วยสร้างจิตสำนึกที่ดีงาม มีความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมการเรียนรู้ นำไปสู่ชุมชนที่เข้มแข็ง

ในการจัดการเรียนการสอน เพราพรรณ เบลิยนญ์ (2542 : 326 – 327) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ เพราะเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพลัง มีความพยายามและความตั้งใจอย่างแรงกล้าที่จะทำกิจกรรมให้ได้รับความสำเร็จ สิ่งที่เป็นเงื่อนไข ทำให้เกิดแรงจูงใจ คือความพร้อมและการมีเป้าประสงค์ของผู้เรียน สรุปได้ว่า แรงจูงใจทำหน้าที่เป็นตัวกระตุ้นและทำหน้าที่ในการสร้างความคาดหวัง (Expectancy Function) สิ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความพยายามและลงมือทำสิ่งต่างๆ คือ ความคาดหวัง ซึ่งหมายความว่า การที่ผู้เรียนเชื่อว่าจะต้องมีผลบางอย่างเกิดขึ้นหลังการทำงานนั้นๆ ระดับความคาดหวังมีความสัมพันธ์กับระดับความทะเยอทะยาน (Level of Aspiration) ที่ผู้เรียนมีอยู่และผู้เรียนที่เคยได้รับประสบการณ์ ในด้านความสำเร็จในการทำงานมาก่อนจะสามารถสร้างความคาดหวังได้ตรงกับความเป็นจริง และถ้าผู้เรียนมีประสบการณ์ในด้านความล้มเหลวจะมีผลให้ผู้เรียนตั้งความคาดหวังต่ำกว่าความเป็นจริง และถ้าผู้เรียนมีความหวังในผลสำเร็จจะมีส่วนทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการทำงานนั้นด้วย

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539. เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งตอบสนองความต้องการของประชาชนที่อยู่ในวัยแรงงาน และเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งของผู้อยู่นอกระบบโรงเรียนได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง ทั้งในด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน โดยใช้ช่วงระยะเวลาการเรียนในวันหยุด เช่น วันเสาร์ – อาทิตย์ สถานที่เรียนอาจจัดตั้งอยู่ในสถานประกอบการนั้นๆ หรือสถานที่เหมาะสมที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจัดหาให้ ผู้เรียนเรียนไปด้วยทำงานไปด้วย ครูหรือวิทยากรที่ได้รับการแต่งตั้งจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชานั้นๆ อาจเป็นวิทยากรในสถานประกอบการนั้นก็ได้หากได้รับการพิจารณาความเหมาะสม รูปแบบการเรียนเป็นการจัดการเรียนแบบผสมผสานกัน คือ หมวดวิชาสามัญและหมวดวิชาชีพในส่วนที่มีเนื้อหาทางทฤษฎีดำเนินการจัดการเรียนการสอน โดยระบบทางไกล สำหรับภาคปฏิบัติ ใช้ระบบความร่วมมือกับสถานประกอบการ หรือหน่วยงานของรัฐและเอกชนมาร่วมจัดการเรียน

การสอน ระยะเวลาในการเรียนไม่น้อยกว่า 3 ปี ยกเว้นกรณีที่มีการเทียบโอนผลการเรียน หรือประสบการณ์

ผลการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวจนถึงปัจจุบันได้พัฒนาหลักสูตรเพิ่มขึ้นจากเดิมที่มีเพียง 1 ประเภทวิชา 4 สาขาวิชา จนถึงขณะนี้ในปีการศึกษา 2543 กระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติให้กรมการศึกษานอกโรงเรียนจัดการเรียนการสอนในระดับ ปวช. แล้ว 4 ประเภทวิชา 17 สาขาวิชา (กองแผนงาน กรมการศึกษานอกโรงเรียน : 2543) โดยมีผู้จบการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าวไปแล้ว จำนวน 1,825 คน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน : 2543)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความต้องการในการมาเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่และแรงจูงใจส่งผลให้นักศึกษาผู้ใหญ่มีความคาดหวังจากการเรียน เพื่อนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ด้านใดด้านหนึ่ง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้โดยยึดจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้เป็นกรอบแนวคิด (Conceptual Framework) ในการวิจัยจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกำหนดไว้ดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์นำไปปฏิบัติงานในอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิถีการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง เพื่อสร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ
2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีทักษะในการจัดการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใฝ่เรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้า อยู่เสมอ
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความเข้าใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงานสามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดีโดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเอง และผู้อื่น
4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงามทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ท้องถิ่น และประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคมเข้าใจและเห็นคุณค่าของ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์เหมาะสมกับงานอาชีพนั้น
6. เพื่อให้มีความตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและของโลกปัจจุบันมีความรักชาติสำนึกในความเป็นไทยเสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

จากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดังกล่าว ผู้วิจัยประสงค์จะทำการศึกษาความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ในด้าน 1. การประกอบอาชีพ 2. การยกระดับความรู้ 3. การพัฒนาคุณภาพชีวิต เนื่องจากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสัมพันธ์กับทั้ง 3 ด้านนี้โดยตรง ในฐานะที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของกรมการศึกษานอกโรงเรียนก็มีความคาดหวังว่า ผู้เรียนจะมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้ ผลจากการศึกษาจะทำให้ทราบถึงระดับความคาดหวังและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของนักศึกษา เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของกรมการศึกษานอกโรงเรียนให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ต่อไป

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการยกระดับความรู้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต
2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ รวม 3 ด้าน โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ รายได้ สาขาวิชาที่ศึกษา ประเภทวิชาที่ศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับชั้นที่ศึกษา
3. เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงระดับความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ เพื่อให้ครู ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ ได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผลการศึกษาให้ประโยชน์โดยตรงต่อกรมการศึกษานอกโรงเรียน สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อประกอบเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ให้สอดคล้องกับความคาดหวัง และความต้องการของผู้เรียนต่อไป

3. ผลการศึกษาให้ประโยชน์ในทางการวิจัย การศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำไปสู่การศึกษาวิจัยในด้านการศึกษาผู้ใหญ่ และการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาผู้ใหญ่หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ในเขตภาคกลาง เฉพาะที่เปิดสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 จำนวน 18 ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดอยุธยา กาญจนบุรี นนทบุรี ปทุมธานี สุพรรณบุรี ลพบุรี ราชบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ สระบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง อุทัยธานี เพชรบุรี ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1 - 4 ในภาคเรียนที่ 1/2544 จำนวนทั้งสิ้น 2,100 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือนักศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1/2544 ในเขตภาคกลาง จำนวน 18 ศูนย์ ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage random Sampling) จำนวน 333 คน

ตัวแปรในการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา แบ่งออกเป็น

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 อายุ

1.2.1 ต่ำกว่า 20 ปี

1.2.2 20 - 30 ปี

1.2.3 มากกว่า 30 ปี

1.3 อาชีพ

1.3.1 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างประจำ

1.3.2 รับจ้าง (ทำงานบริษัท โรงงาน หรือรับจ้างทั่วไป)

1.3.3 ประกอบอาชีพอิสระ (เจ้าของกิจการฯ ค้าขาย)

1.4 รายได้เดือน

1.4.1 ต่ำกว่า 4,500 บาท

1.4.2 4,500 - 5,000 บาท

1.4.3 มากกว่า 5,000 บาท

1.5 ประเภทวิชาที่ศึกษา

1.5.1 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

1.5.2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม

1.5.3 ประเภทวิชาคหกรรม

1.6 สาขาวิชาที่ศึกษา

1.6.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

1.6.2 สาขาวิชาการจัดการ

1.6.3 สาขาวิชาอังกฤษธุรกิจ

1.6.4 สาขาวิชาช่างยนต์

1.6.5 สาขาวิชาช่างเชื่อมอุตสาหกรรม

1.6.6 สาขาวิชาการดูแลเด็กและผู้สูงอายุ

1.7 ประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชาที่เรียน

1.7.1 น้อยกว่า 2 ปี

1.7.2 2- 5 ปี

1.7.3 มากกว่า 5 ปี

1.8 ระดับชั้นที่ศึกษา

1.8.1 ปีที่ 1

1.8.2 ปีที่ 2

1.8.3 ปีที่ 3

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพไปใช้ จำแนกออกเป็น 3 ด้าน

2.1 ด้านการประกอบอาชีพ

2.2 ด้านการยกระดับความรู้

2.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ หมายถึง ความมุ่งหวังหรือคาดว่าจะนำความรู้จากการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ตามโครงสร้างหลักสูตรในหมวดวิชาสามัญ หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือก และกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตไปใช้ให้เกิดประโยชน์ เมื่อจบการศึกษาตามหลักสูตร โดยแบ่งการนำไปใช้ออกเป็น 3 ด้าน

1.1 ด้านการประกอบอาชีพ หมายถึง นักศึกษามีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในด้านการประกอบอาชีพสูงขึ้น เพื่อต้องการเลื่อนตำแหน่ง เพื่อต้องการเปลี่ยนงานใหม่ และเพิ่มพูนรายได้ เพื่อไปใช้ในการประกอบอาชีพอิสระ เพื่อให้มองเห็นช่องทางการประกอบอาชีพ

1.2 ด้านการยกระดับความรู้ หมายถึง นักศึกษามีความรู้ความสามารถทางด้านสติปัญญาสูงขึ้น สามารถวิเคราะห์แก้ไขปัญหาได้ ใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ฝึกฝนตนเองให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน เป็นผู้มีบุคลิกภาพดี มีมนุษยสัมพันธ์ เหมาะสมกับหน้าที่การงานที่รับผิดชอบ

1.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต หมายถึง นักศึกษามีความรู้ความสามารถช่วยเหลือตนเองและครอบครัวให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สามารถถ่ายทอดความรู้จากการเรียนเพื่อช่วยเหลือชุมชน และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมมีคุณธรรม จริยธรรม เห็นความสำคัญของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และให้ความร่วมมือช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศ

2. นักศึกษาผู้ใหญ่ หมายถึง ผู้ที่กำลังเรียนในปีการศึกษา 2544 ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539

3. หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หมายถึง การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 หลังจากจบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่า ประกอบด้วยประเภทวิชาพาณิชยกรรม ได้แก่ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาอังกฤษธุรกิจ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ได้แก่ สาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาช่างเชื่อมอุตสาหกรรม ประเภทวิชาคหกรรม ได้แก่ สาขาวิชาการดูแลเด็กและผู้สูงอายุ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
2. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
3. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
4. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
5. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
6. นักศึกษาผู้ใหญ่สาขาวิชาต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
7. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
8. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระดับชั้นที่ศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับความคาดหวัง
2. ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่กับความคาดหวัง
3. การอาชีวศึกษา
4. หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความรู้เกี่ยวกับความคาดหวัง

ความหมายของคำว่า ความคาดหวัง ได้มีผู้ให้ความหมายคำว่า ความคาดหวังไว้หลายท่านดังนี้

เมอร์เรย์ (ประภาส ศิลปธรรม. 2539 : 17 ; อ้างอิงจาก Murray. 1972 : 416) ให้ความหมายของคำว่า “ความคาดหวัง” ตามความคิดเห็นของเมอร์เรย์ หมายถึง ระดับผลงานที่บุคคลกำหนดหรือคาดหวังว่าจะทำได้ เพื่อให้บุคคลทำงานที่ตนเคยทำ และความคาดหวังนั้นเป็นระดับที่บุคคลปรารถนาจะนำไปให้ถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ในการทำงานแต่ละครั้ง

สจวร์ต จันท์ธอม (2524 : 126) กล่าวว่า “ความคาดหวังคืออันดับของจุดมุ่งหมายที่บุคคลตั้งไว้เป็นความคาดหวังที่น่าจะเป็นไปได้ ชีวิตของคนเราทุกคนย่อมขึ้นอยู่กับความคาดหวังด้วยกันทั้งสิ้น พฤติกรรมทุกอย่างที่บุคคลแสดงออกในปัจจุบัน เราย่อมคาดหวังผลในอนาคต ฉะนั้นความคาดหวังจึงเป็นผลมาจากประสบการณ์ในอดีตของบุคคล”

สุณีย์ ชีรดากร (2525 : 92) ให้ความหมายของ “ความคาดหวัง” ที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงของคนว่า

การคาดหวังจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่เราเคยมีประสบการณ์เดิมมาก่อนของคนเรานั้น สิ่งที่เราคาดหวังไว้กับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงๆ มักจะไม่ตรงกันเสมอไป ช่องว่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงๆ เรียกว่า “Discrepancy” จะเป็นสิ่งเร้าที่ทำให้คนเกิดการตื่นตัวได้

ซิล (อานนท์ ผกากรอง. 2529 : 16 ; อ้างอิงจาก Sill. 1968 : 230) กล่าวว่า “ความคาดหวังเป็นการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าจะเกิดขึ้นอย่างไร และถ้าความคาดหวังนั้นจะมีผลต่อ ผู้แสดงความคาดหวังแล้วสามารถชี้ถึงความตั้งใจในการปฏิบัติงานจากระดับความคาดหวังได้”

ความคาดหวังในการเรียน

เพราพรรณ เปลียนภู (2524 : 326 – 327) กล่าวว่า “ความคาดหวัง (Expectancy Function) คือ สิ่งที่ทำให้เด็กเกิดความพยายามและลงมือทำสิ่งต่างๆ ซึ่งหมายความว่า การที่ผู้เรียนเชื่อว่าจะต้องมีผลบางอย่างเกิดขึ้น หลังการทำงานนั้นๆ ระดับความคาดหวังมีความสัมพันธ์กับระดับความทะเยอทะยาน (Level of Aspiration) ที่ผู้เรียนมีอยู่และผู้เรียนที่เคยได้รับประสบการณ์ ในด้านความสำเร็จในการทำงานมาก่อนจะสามารถสร้างความคาดหวังได้ตรงกับความเป็นจริง และถ้าผู้เรียนมีประสบการณ์ในด้านความล้มเหลวจะมีผลให้ผู้เรียนตั้งความคาดหวังต่ำกว่าความเป็นจริง และถ้าผู้เรียนมีความคาดหวังในผลสำเร็จจะมีส่วนทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการทำงานนั้นด้วย

สรุปได้ว่าความคาดหวังเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่ตัดสินใจมาเรียน เนื่องจากนักศึกษาเหล่านี้มีประสบการณ์ในการทำงานเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว การตั้งเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายเพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จในด้านต่างๆ ของนักศึกษาแต่ละคนจึงมีความแตกต่างกัน ตามความต้องการและความคาดหวังของแต่ละบุคคล

ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่กับความคาดหวัง

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่นำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมสำหรับผู้ใหญ่ และนักการศึกษานอกโรงเรียนส่วนใหญ่ นิยมนำมาใช้ในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนได้แก่ ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มมนุษยนิยม สิวัดน์ วัฒนวงศ์ (2538 : 45) กล่าวถึง นักจิตวิทยาที่สำคัญของกลุ่มมนุษยนิยม ได้แก่ มาสโลว์ และคาร์ล โรเจอร์ส นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้มีความเชื่อว่า การให้ความสำคัญกับผู้เรียนโดยเน้นถึงศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ทั้งนี้มีความคิดที่ก้าวไกลออกไปว่า การเรียนรู้ที่มีความสำคัญเกี่ยวพันกับตัวผู้เรียนเองอย่างมาก คือ ผู้เรียนจะต้องมีความรู้สึกพึงพอใจ และความเจริญงอกงามในสิ่งที่เรียนรู้ และลักษณะทางสติปัญญาที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ ซึ่งการเรียนรู้จะอยู่ในลักษณะที่เรียกว่า “บุคคลจะต้องเริ่มต้นในการเรียนรู้ด้วยตนเอง” (Self-initiated) ถึงแม้ว่าบรรดาสิ่งเร้าทั้งหลายจะมาจากภายนอกก็ตาม แต่ว่าการค้นคิดเพื่อความเข้าใจจะต้องเกิดจากตัวผู้เรียนเองเป็นสำคัญ รวมทั้งควรจะต้องรู้ตัวเองว่าได้บรรลุถึงความสามารถที่ตนเองต้องการ (Self Actualization) ตามแนวคิดของมาสโลว์หรือไม่ โดยสรุปแล้วหลักการที่สำคัญของกลุ่มมนุษยนิยมก็คือ ในการเรียนรู้นั้นผู้เรียนย่อมจะได้รับประสบการณ์ต่างๆ ที่ต้องการด้วยตัวของเขาเอง และเขาจะสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง

ทฤษฎีแรงจูงใจมนุษย์ Theory of Human Motivation มาสโลว์ (สิวัดน์ วัฒนวงศ์. 2538 : 90-91 ; อ้างอิงจาก Abraham H.Maslow. 1943) ได้เสนอทฤษฎีแรงจูงใจของมนุษย์ในลักษณะของลำดับขั้นความต้องการ (Hierarchy of Needs) โดยแยกออกเป็นลำดับขั้นที่สำคัญ 5 ขั้นตอนด้วยกัน

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางด้านร่างกายหรือทางสรีรวิทยา (Bodily Needs or

Physiological Needs) เป็นความต้องการที่มาสโลว์ และนักจิตวิทยา เห็นว่าเป็นความต้องการระดับแรกสุด ได้แก่ อาหาร น้ำ เพื่อบรรเทาความหิว ความต้องการทางเพศ การพักผ่อนนอนหลับ การได้หย่อนใจ

ขั้นที่ 2 ความต้องการได้รับความปลอดภัย (Safety Needs) จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการขั้นที่ 1 ได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ก็จะแสวงหาความมั่นคง การป้องกันภัยอันตรายต่างๆ ถ้าหากไม่ได้รับการสนองตอบ คนเราอาจหาทางหลบหนีไปจากสภาพนั้นๆ ก็ได้

ขั้นที่ 3 ต้องการความรักและการเข้าเป็นสมาชิกในกลุ่ม (Love and Belonging Needs) เพราะว่าต้องการได้รับความอบอุ่น การยอมรับจากสมาชิกหรือเพื่อนๆ ในกลุ่ม ต้องการทราบว่าตนเองมีฐานะอย่างไรในกลุ่มนั้น

ขั้นที่ 4 ต้องการได้รับการยกย่องในด้านความมีชื่อเสียงและเกียรติยศ (Self-Esteem Needs) ซึ่งหมายถึงลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการได้รับความเคารพ ความเชื่อมั่นอื่นๆ ทำให้เกิดความรู้สึกอิสระเสรีภาพ และความมีชื่อเสียงในด้านต่างๆ

ขั้นที่ 5 ต้องการได้กระทำตามความสามารถที่เป็นจริง (Self-actualization) เป็นขั้นสุดท้ายของความต้องการและเป็นความต้องการสูงสุดของบุคคล เพื่อแสดงถึงสิ่งที่เขามีความสามารถและศักยภาพที่จะกระทำได้

เกี่ยวกับทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์นี้ มีข้อสังเกตอยู่ 2 ประการ คือ ประการที่หนึ่ง แต่ละขั้นตอนของความต้องการจะต่อเนื่องกันไปตลอดชีวิตของบุคคล คือ จะมีอยู่ตลอดไปสำหรับประการที่สอง ก็คือ บุคคลจะต้องได้รับการตอบสนองในขั้นต้นหรือขั้นต่ำกว่าเสียก่อน เขาจึงจะเกิดความต้องการในขั้นที่สูงขึ้นไป และบุคคลก็อาจจะไม่เกิดความต้องการจนครบทั้งห้าขั้นทุกคนไปหมด แนวความคิดเกี่ยวกับความต้องการของมาสโลว์นี้ถือว่า บุคคลจะมีพัฒนาการเรื่อยๆ ไปตามความต้องการอย่างเป็นลำดับขั้น ถ้าหากไม่สามารถปฏิบัติได้ก็จะเกิดความคับข้องใจในตัวบุคคลนั้น ซึ่งย่อมจะส่งผลต่อการเรียนรู้ได้ด้วย ดังนั้นการที่เราทราบถึงความต้องการเช่นนี้ จึงนับว่าเป็นประโยชน์ในการจัดโครงการต่างๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาผู้ใหญ่

โนลส์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2538 : 138 – 139 ;อ้างอิงจาก Knowles.1978 : 31) ได้ทำการศึกษาวิจัย และสรุปเป็นพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่สมัยใหม่ (Modern Adult Learning theory) ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

1. ความต้องการและความสนใจ (Needs and Interests) ผู้ใหญ่จะถูกชักจูงให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี ถ้าหากว่าตรงกับความต้องการและความสนใจในประสบการณ์ที่ผ่านมา เขาก็จะเกิดความพึงพอใจ เพราะฉะนั้นควรจะมีการเริ่มต้นในสิ่งเหล่านี้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมทั้งหลาย เพื่อให้ผู้ใหญ่เกิดการเรียนรู้นั้นจะต้องคำนึงถึงสิ่งนี้ด้วยเสมอ

2. สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตผู้ใหญ่ (Life Situations) การเรียนรู้ของผู้ใหญ่จะได้ผลดี ถ้าหากถือเอาตัวผู้ใหญ่เป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน (Life-Centered) ดังนั้น การจัดหน่วยการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ควรจะยึดถือสถานการณ์ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับชีวิตผู้ใหญ่เป็นหลักสำคัญมิใช่ตัวเนื้อหาวิชาทั้งหลาย

3. การวิเคราะห์ประสบการณ์ (Analysis of Experience) เนื่องจากประสบการณ์เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณค่ามากที่สุดสำหรับผู้ใหญ่ ดังนั้น วิธีการหลักสำหรับการศึกษผู้ใหญ่ ก็คือ การวิเคราะห์ถึงประสบการณ์ของผู้ใหญ่แต่ละคนอย่างละเอียดว่ามีส่วนไหนของประสบการณ์ที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้บ้าง แล้วจึงหาทางนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

4. ผู้ใหญ่ต้องการเป็นผู้นำตนเอง (Self-Directing) ความต้องการที่อยู่ในส่วนลึกของผู้ใหญ่ก็คือ การมีความรู้สึกต้องการที่จะสามารถนำตนเองได้ เพราะฉะนั้นบทบาทของครูจึงควรอยู่ในกระบวนการสืบหาหรือค้นหาคำตอบร่วมกันกับผู้เรียน (Mutual Inquiry) มากกว่าการทำหน้าที่ส่งผ่านหรือเป็นสื่อสำหรับความรู้ แล้วทำหน้าที่ประเมินผลว่า เขาคล้อยตามหรือไม่เพียงเท่านั้น

5. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) ความแตกต่างระหว่างบุคคลจะมีเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ในแต่ละบุคคลเมื่อมีอายุเพิ่มมากขึ้น เพราะฉะนั้น การสอนนักศึกษาผู้ใหญ่จะต้องจัดเตรียมการในด้านนี้อย่างดีพอ เช่น รูปแบบของการเรียนการสอน (Style) เวลาที่ได้ทำการสอน สถานที่สอน และประการสำคัญคือ ความสามารถในการเรียนรู้ในแต่ละขั้นของผู้ใหญ่ ย่อมเป็นไปตามความสามารถของผู้ใหญ่แต่ละคน (Pace of Learning)

จากทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ และแนวความคิดที่เกี่ยวข้องตามที่ได้กล่าวมานี้ สามารถสรุปได้ว่า ความต้องการและความคาดหวังมีส่วนเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน โดยเฉพาะความต้องการในการเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ของนักศึกษาผู้ใหญ่เป็นสาเหตุและเป็นตัวกระตุ้นส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความคาดหวังในการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงความคาดหวังในการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ตามตัวแปร ทั้ง 3 ด้าน เพื่อทดสอบว่าเป็นไปตามทฤษฎีหรือไม่ผลที่ได้จากการศึกษาวิจัย จะนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนต่อไป

การอาชีวศึกษา

ได้มีผู้ให้ความหมายของการอาชีวศึกษาหรือการศึกษาวิชาชีพเอาไว้จำนวนมากดังนี้

โกวิท วรพิพัฒน์ (2522 : 20-21) กล่าวว่า “การอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการทำมาหากิน และการดำรงชีวิต”

จรรยา ชูลาภ (2524 : 229-330) กล่าวว่า “การอาชีวศึกษาเป็นการผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ชาติ” สอดคล้องกับที่ ธนู แสงศักดิ์ (2517 : 60) ได้กำหนดว่า “การอาชีวศึกษา คือ การศึกษาวิชาชีพแขนงหนึ่งแขนงใดที่ช่วยให้คนเราออกไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัว การอาชีวศึกษามีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในการฝึกอาชีพย่อมขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และความเจริญก้าวหน้าของสังคม”

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525:939) ได้ให้ความหมายว่า “การอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาที่มุ่งไปทางด้านฝีมือ”

ภิญโญ สาร (2526 : 169) ได้ให้ความหมายว่า “การอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาวิชาที่จะนำไปประกอบอาชีพ โดยมีโรงเรียนหรือสถานศึกษาและครูเป็นผู้สอน มีรัฐสนับสนุนและ ควบคุมให้ตรงกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน”

วิรัช กุมพาศ (2528 : 49) ได้ให้ความหมายว่า “การอาชีวศึกษา หมายถึง การจัดการศึกษาเพื่อเตรียมบุคคลให้มีอาชีพเป็นหลักฐานในอนาคต และเพื่อช่วยผู้ที่มีอาชีพอยู่แล้วให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพของตน หรือเปลี่ยนอาชีพใหม่ที่ดีกว่าเดิม”

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2529 : 10) กล่าวไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2520 ว่า “การอาชีวศึกษา เป็นการศึกษาวิชาชีพ ที่มุ่งผลิตกำลังคนในระดับต่างๆ กัน ตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม”

พงศ์ หรดาล (2531 : 27) ได้ให้ความหมายว่า “การอาชีวศึกษา หมายถึง การอบรมวิชาชีพในสาขาต่างๆ ทั้งในระบบการศึกษา และนอกระบบการศึกษา เพื่อที่จะให้ออกไปประกอบอาชีพและเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม”

นิโคลส์ (ประชาคม จันทรชิต และเพลินจิตต์ พรหมพุด 2535 : 9 อ้างอิงมาจาก Nichols. 1976 :1) ให้ความหมายว่า “การอาชีวศึกษา หมายถึง การจัดการศึกษาที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะออกไปประกอบอาชีพได้รวมทั้งมีนิสัยรักการทำงานมีทัศนคติที่ดีและการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย พร้อมทั้งจะออกไปประกอบอาชีพและเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม”

เชสเตอร์ (Chester. 1960 : 1555) ได้ให้ความหมายว่า “การอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาเพื่อประกอบอาชีพตามความพอใจของแต่ละบุคคลและเพื่อสนองความต้องการของสังคม อาชีวศึกษาเป็นการศึกษาเฉพาะซึ่งแยกจากการศึกษาสามัญ”

กู๊ด (Good. 1973 : 645) ได้ให้ความหมายว่า “การอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษา ระดับต่ำกว่าวิทยาลัยโปรแกรมหนึ่ง ในการที่จะเตรียมผู้เรียนเข้าสู่การเลือกอาชีพในสาขาต่างๆ โดยเฉพาะ หรือเพื่อเป็นการยกระดับแรงงานลูกจ้างรวมทั้งการศึกษาค้นคว้า การค้า อุตสาหกรรม สุขภาพเกษตรกรรม ธุรกิจและคหกรรม ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของรัฐ”

สรุป การอาชีวศึกษาหรือการศึกษาวิชาชีพ หมายถึง การจัดการศึกษาด้านวิชาชีพ สาขาต่างๆ เพื่อผลิตกำลังคนให้มี ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และความสามารถในการนำไปใช้ เพื่อประกอบอาชีพต่างๆ และเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช

2539

หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 (กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2541:3-27) เป็นหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้น มุ่งพัฒนาแรงงานในสถานประกอบการทั้งภาค รัฐและเอกชนให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะวิชาชีพเฉพาะด้าน การจัดการศึกษาเน้น สำหรับผู้ที่ทำงานในสถานประกอบการหรือมีประสบการณ์จากการทำงานแล้ว ดำเนินการให้ การศึกษาโดยระบบทางไกลใช้ระบบความร่วมมือกับสถานประกอบการ หรือหน่วยงานของรัฐ และเอกชนมาร่วมจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนจะต้องจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่า ผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้างอยู่ในสถานประกอบการหรือผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระหรือผู้ที่เคยมีความ รู้และประสบการณ์ในวิชาชีพที่ต้องการเรียนหรือผู้ที่กำลังมองหาช่องทางในการประกอบอาชีพ

สาระสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (กศน.ปวช.)

พุทธศักราช 2539 ประกอบด้วยประเภทวิชาและสาขาต่างๆ ที่พัฒนามาถึงปี พ.ศ.2543 มีดังนี้

1. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

สาขาวิชาการจัดการ

สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว

สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

สาขาวิชาธุรกิจและบริการอุตสาหกรรม

2. ประเภทวิชาอุตสาหกรรม

สาขาวิชาช่างเชื่อมอุตสาหกรรม

สาขาวิชาช่างยนต์

สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมเซรามิก

สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม

3. ประเภทวิชาคหกรรม

สาขาวิชาการดูแลเด็กและผู้สูงอายุ

สาขาวิชาธุรกิจอาหาร

4. ประเภทวิชาเกษตรกรรม

สาขาวิชาเกษตรศาสตร์

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลังมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนาแรงงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน ให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะวิชาชีพเฉพาะด้านเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพ
2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความต้องการซึ่งมีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และความเปลี่ยนแปลงทางสังคม
3. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ อาชีพด้วยการนำมาเทียบโอนผลการเรียนได้
4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา สถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและจัดการศึกษาอย่างกว้างขวาง

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้ความรู้ทักษะและประสบการณ์นำไปปฏิบัติงานในอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิธีการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน เพื่อสร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ
2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีทักษะในการจัดการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใฝ่เรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพและและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้า อยู่เสมอ
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความเข้าใจ และภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงานสามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเอง และผู้อื่น
4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงามทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ท้องถิ่น และประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคมเข้าใจและเห็นคุณค่าของ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี

5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์เหมาะสมกับงานอาชีพนั้น

6. เพื่อให้มีความตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและของโลกปัจจุบันมีความรักชาติสำนึกในความเป็นไทยเสียสละเพื่อส่วนรวมดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช 2539

1. การเรียนการสอน

เป็นการจัดการศึกษาเน้นสำหรับผู้ทำงานในสถานประกอบการ หรือมีประสบการณ์จากการทำงานมาแล้ว การจัดการเรียนการสอนจึงมีหลายรูปแบบผสมผสานกันคือ หมวดวิชาสามัญ และหมวดวิชาชีพในส่วนที่มีเนื้อหาทางทฤษฎีดำเนินการให้การศึกษาโดยระบบทางไกล สำหรับภาคปฏิบัติในหมวดวิชาชีพใช้ระบบความร่วมมือกับสถานประกอบการ หรือหน่วยงานของรัฐ และเอกชนมาร่วมจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิทยากรของสถานประกอบการนั้นๆ หรือวิทยากรท้องถิ่นที่มีประสบการณ์ในกรณีที่ไม่มีความรู้จากสถานประกอบการ

2. เวลาเรียน

2.1 ในปีการศึกษาหนึ่งๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคปกติ ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคฤดูร้อนได้อีกตามสมควร

2.2 หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กำหนดให้ใช้เวลาเรียนไม่น้อยกว่า 3 ปี ยกเว้นกรณีที่มีการเทียบโอนผลการเรียนหรือประสบการณ์

3. หน่วยกิต

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎีใช้เวลาบรรยาย 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ต่อภาคการศึกษาปกติ ไม่น้อยกว่า 18 คาบเรียน ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.2 วิชาภาคปฏิบัติ ใช้เวลาฝึกหรือปฏิบัติ 2-3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษาปกติ ระหว่าง 36-54 คาบเรียน ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.3 การฝึกงาน ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 90 ชั่วโมง ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

4. โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช 2539 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชาและกิจกรรมดังนี้

4.1 หมวดวิชาสามัญ

4.2 หมวดวิชาชีพ

4.2.1 วิชาชีพเฉพาะ

4.2.2 วิชาชีพสัมพันธ์

4.2.3 การฝึกงาน

4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี

4.4 กิจกรรม

จำนวนหน่วยกิตและรายวิชาของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตรให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

5. การฝึกงาน

5.1 นักศึกษาทุกคนต้องผ่านการฝึกงานโดยฝึกปฏิบัติงานในแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการหรือสถานประกอบอาชีพอิสระ ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กำหนดให้มีค่าหน่วยกิต หรือไม่ต่ำกว่า 360 ชั่วโมง

5.2 การตัดสินผลการเรียนและการให้ระดับผลการเรียนให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่นๆ

6. การเข้าเรียน

พื้นความรู้และคุณสมบัติของผู้เข้าเรียนให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 โดยไม่มีการสอบคัดเลือกเข้าเรียนต่อ

7. การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539

8. การจบหลักสูตร

8.1 เรียนวิชาพื้นฐานสามัญ วิชาชีพและวิชาเลือกเสรี ครบตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างแต่ละสาขาอาชีพ และทุกรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียน

8.2 ต้องได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้างของแต่ละสาขาอาชีพ

8.3 ต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของทุกรายวิชาไม่ต่ำกว่า 2.00

8.4 ต้องผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมการตามระเบียบว่าด้วยการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต (กพช.)

9. กิจกรรม

สถานศึกษาต้องจัดให้มีกิจกรรมเพื่อปลูกฝังค่านิยม ส่งเสริมการทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่มในการทำประโยชน์ต่อชุมชน ทะนุบำรุงขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม วินัยในตนเองโดยการคิดวิเคราะห์ วางแผน ลงมือปฏิบัติและประเมินผล

10. การแก้ไขและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

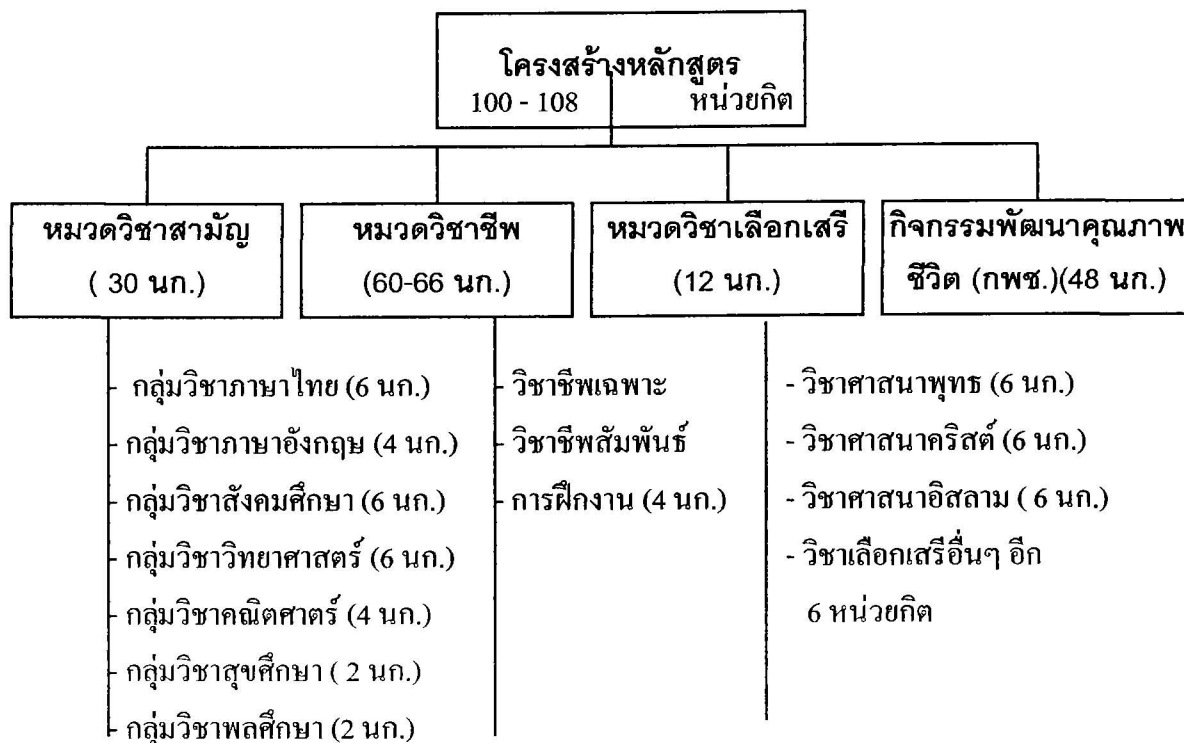
10.1 ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มีอำนาจเพิ่มเติม แก้ไขหรือยกเลิกสาขาวิชาประเภทวิชาหรือเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539

10.2 ให้อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นผู้มีอำนาจในการแก้ไข เพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงและยกเลิกรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539

โครงสร้างหลักสูตร

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดกรอบหลักสูตรการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพไว้ดังนี้

1. หมวดวิชาสามัญ	ไม่น้อยกว่า	30	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ	ระหว่าง	60 - 80	หน่วยกิต โดยแยกเป็น
หมวดวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า	56	หน่วยกิต
หมวดการฝึกงาน	ไม่น้อยกว่า	4	หน่วยกิต
		(ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 360 ชั่วโมง)	
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า	10	หน่วยกิต
4. กิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต (กพช.)			
รวมจำนวนหน่วยกิต		100 - 120	หน่วยกิต

หมายเหตุ

1. หมวดวิชาสามัญ ทุกประเภทและทุกสาขาวิชามีเนื้อหาและจุดประสงค์เหมือนกัน จำนวน 30 หน่วยกิต นักศึกษาแต่ละสาขาวิชาต้องเรียนทุกคน ทั้งนี้เพื่อให้ นักศึกษาสามารถ พัฒนาความรู้ความสามารถมีพื้นฐานในการติดต่อสื่อสาร ใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาด้วยตนเอง และใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ

2. หมวดวิชาชีพ ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังกล่าว จำนวนหน่วยกิตของหลักสูตรนี้จะอยู่ในช่วงระหว่าง 60 - 66 หน่วยกิต ให้ดูรายละเอียดในโครงสร้างหลักสูตรของแต่ละสาขาวิชา

3. หมวดวิชาเลือกเสรี ให้เลือกเรียนวิชาศาสนาใดศาสนาหนึ่งตามที่ผู้เรียนนับถือ แล้วเลือกเรียนอีก 6 หน่วยกิต จากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือหลักสูตรอื่นใดที่อยู่ในระดับเดียวกับที่กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศให้ใช้

4. กิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต (กพช.) สถานศึกษาต้องจัดให้มีกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อปลูกฝังค่านิยมส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อทำประโยชน์ต่อชุมชน ทะนุบำรุง ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม วินัยในตนเอง โดยการ วิเคราะห์ วางแผน ลงมือปฏิบัติและประเมินผล

สื่อการเรียนการสอน

สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 มีดังนี้คือ

1. สื่อชุดวิชา กรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการผลิต ลักษณะของชุดวิชาจะแบ่งเป็นตอนๆ และแต่ละตอนประกอบด้วย เนื้อหาและกิจกรรม ซึ่งแต่ละชุดมีหลากหลายกิจกรรม เช่น การค้นคว้าหาความรู้จากหน่วยงาน เอกสารต่างๆ ภูมิปัญญาชาวบ้าน การแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน การสำรวจการฝึกปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของตอนนั้นๆ ครูประจำกลุ่มควรให้ความเอาใจใส่ในการตรวจสอบการดำเนินงานตามกิจกรรมของนักศึกษาในแต่ละตอนด้วย และอาจจะนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนเก็บระหว่างภาคได้ด้วย

เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ครูประจำกลุ่มควรได้ศึกษาชุดวิชาไปพร้อมกับนักศึกษาเพื่อกำหนดมอบหมายงานให้นักศึกษาปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ในชุดวิชา หรือชี้แจงประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไว้ล่วงหน้าเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักศึกษา

2. สื่อวีดิทัศน์หรือโทรทัศน์ กรมการศึกษานอกโรงเรียนโดยศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นผู้ผลิตมีลักษณะเป็นสื่อเสริมชนิดหนึ่งตามกลุ่มวิชานั้นๆ ซึ่งไม่มีครบทุกรายวิชาในกลุ่มนั้นๆ นักเทคโนโลยีและผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาจะเป็นผู้กำหนดเนื้อหาว่าเรื่องใดสมควรที่จะทำวีดิทัศน์ ทั้งนี้ควรเป็นเรื่องที่ต้องให้ผู้เรียนมีความตระหนัก เรื่องที่ยากและมีความสลับซับซ้อน การสร้างเจตคติให้เกิดกับผู้เรียน สื่อโทรทัศน์หรือวีดิทัศน์นี้ทางศูนย์ทางไกลไทยคมจะจัดตารางสำหรับออกอากาศให้ตามแผนการเรียนการสอนในแต่ละภาคเรียน ซึ่งครูประจำกลุ่มและนักศึกษาจะต้องคอยตรวจสอบรายวิชาที่ลงทะเบียกับตารางออกอากาศของรายวิชานั้นๆ เพื่อจะได้วางแผนการรับชม

เนื่องจากนักศึกษาตามหลักสูตรนี้ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพแล้ว โดยเฉพาะประกอบอาชีพในสถานประกอบการ ซึ่งมีลักษณะการทำงานที่หลากหลายดังนั้นช่วงเวลาที่ว่างจากการทำงานอาจจะไม่ตรงกับช่วงเวลาที่ออกอากาศ สถานศึกษาหรือสถานประกอบการควรช่วยบันทึกให้นักศึกษาได้ชมรายการนั้นๆ ด้วยหรือสถานศึกษาอาจจะส่งเทปเปล่าไปให้ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาสำเนาแล้วส่งกลับมายังสถานศึกษานั้นๆ ก็ได้แต่จะต้องใช้เวลารอนานกว่า

3. สื่อเสริมอื่นๆ อาจจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ใดๆ ก็ได้ที่สถานศึกษาและสถานประกอบการพิจารณาว่าเป็นเรื่องยาก หรือจะทำให้เกิดการเรียนรู้กว้างขวางขึ้น โดยสถานศึกษาจัดซื้อสื่อให้สัมพันธ์กับเนื้อหาและจุดประสงค์ของรายวิชาที่เปิดสอนในภาคเรียนนั้นๆ และการจัดซื้อสื่อสิ่งพิมพ์สถานศึกษาสามารถใช้เงินบริหารค่าใช้จ่ายจากกลุ่มได้ภาคเรียนละประมาณ 7,500 บาท

นอกจากสื่อหลัก 3 ลักษณะ ดังที่ได้กล่าวไปแล้ว นักศึกษายังได้รับความรู้โดยตรงจากการอ่านเอกสารต่าง ๆ เพิ่มเติมตามที่พบเห็น ครูประจำกลุ่ม ผู้รู้ในสถานประกอบการ ผู้รู้นอกสถานประกอบการ ซึ่งครูประจำกลุ่มจะต้องมีข้อมูลว่าเอกสารใดที่เกี่ยวข้อง คนในชุมชน หรือสังคมนั้นๆ มีใครชำนาญด้านใด ถ้านักศึกษาต้องการที่จะเรียนรู้เรื่องนั้นๆ หลายคนก็อาจจะเชิญมาสอนเสริม หรือแนะนำให้ให้นักศึกษาไปสอบถามความรู้กันเองก็ได้

การคัดเลือกและรับสมัครครูประจำกลุ่ม

ครูประจำกลุ่ม เป็นบุคคลที่ได้รับการเลือกจากสถานศึกษาและหรือสถานประกอบการ ซึ่งการแต่งตั้งและถอดถอนกระทำดังนี้

1. กรณีที่จัดการศึกษาร่วมกับสถานประกอบการ ให้สถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการพิจารณาคัดเลือกแล้วเสนอให้สถานศึกษาแต่งตั้ง หากมีความจำเป็นต้องถอดถอน ให้สถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการพิจารณาแล้ว เสนอให้สถานศึกษามีคำสั่งถอดถอน

2. กรณีที่สถานศึกษาเป็นผู้จัด ให้สถานศึกษาเป็นผู้พิจารณาคัดเลือก แต่งตั้งและถอดถอน โดยกำหนดคุณสมบัติและบทบาทหน้าที่ของครูประจำกลุ่มไว้ดังนี้คือ

ก. คุณสมบัติครูประจำกลุ่มจะต้องเป็นบุคคลที่

- มีความรู้ความสามารถตรงตามสาขาที่เปิด
- มีความประพฤติที่เหมาะสมและมีความรับผิดชอบสูง

ข. บทบาทหน้าที่ของครูประจำกลุ่ม

1. ประชาสัมพันธ์การเรียนตามหลักสูตรให้แก่กลุ่มเป้าหมาย
2. จัดกิจกรรมการพบกลุ่มศึกษาให้แก่นักศึกษาทุกคนครบทุกรายวิชา

ตลอดหลักสูตร โดยทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงให้แก่นักศึกษา

3. ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือด้านการเรียนการสอน และแนะแนวแก่นักศึกษา ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน

4. วางแผนการเรียนร่วมกับนักศึกษาในแต่ละภาคเรียน พร้อมติดตามและทบทวนช่วยแก้ไขปัญหาวางแผนการสอน

5. มอบหมายให้นักศึกษาจัดทำแบบฝึกหัด แบบทดสอบ แฟ้มสะสมงาน และ/หรือโครงการ แล้วใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนระหว่างภาค

6. ติดต่อประสานงานสถานประกอบการและสถานศึกษา เพื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอน

7. ประสานงานกับสถานประกอบการอื่นๆ ในกรณีที่มีนักศึกษามาเรียนสมทบจากหลายหน่วยงานเพื่อร่วมกันวางแผนการจัดการเรียนการสอน

8. ประสานงานและจัดหาวิทยากร หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น สอนเสริมเพิ่มพูนความรู้

9. อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ จัดหา
สนับสนุนและเสนอข้อวัสดุการศึกษา

10. ดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตามระเบียบที่
กำหนด

11. ติดตาม กำกับ ดูแล นักศึกษา จนกว่าจะจบตามหลักสูตร

12. รวบรวมข้อมูล สรุปรายงาน พร้อมส่งหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการจัด
กิจกรรมการเรียนการสอนให้สถานศึกษา

13. ทำหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนและการดำเนิน
งานการศึกษา นอกโรงเรียนตามที่ศูนย์ฯ หรือศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร
มอบหมาย

14. ควบคุมดูแลการจัดกิจกรรมของนักศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ใน
หลักสูตร

ค่าใช้จ่าย

ในการดำเนินงานมีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ดังนี้

รายจ่าย รายจ่ายที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานจัดการศึกษาให้แก่นักศึกษา 1 กลุ่ม
จำนวน 20 คน ประกอบด้วย

1. ค่าตอบแทนครูประจำกลุ่มในแต่ละเดือนที่ปฏิบัติงาน โดยคิดจากจำนวนนักศึกษา
คูณจำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนนั้นๆ คูณ 18 บาท ดังตัวอย่างกลุ่มนัก
ศึกษา จำนวน 20 คน ลงทะเบียนเรียนคนละ 18 หน่วยกิต

ค่าตอบแทนครูประจำกลุ่มต่อเดือนมาจาก $= 20 \times 18 \times 18 = 6,480$ บาท

2. ค่าตอบแทนวิทยากรสอนเสริม กำหนดให้ภาคเรียนละ 5 ครั้งๆ ละ 3 ชั่วโมง โดย
จ่ายค่าตอบแทนในอัตราชั่วโมงละ 150 บาท เป็นจำนวนเงิน $= 2,250$ บาท

3. ค่าตอบแทนกรรมการเทียบโอนสำหรับบุคคลภายนอกไม่เกิน 5,000 บาท ต่อ
ภาคเรียน

4. เงินอุดหนุนให้แก่สถานประกอบการในหน่วยกิตที่เป็นวิชาชีพในอัตราหน่วยกิตละ
25 บาทต่อคนต่อภาคเรียน โดยกำหนดให้ภาคเรียนละไม่เกิน 10 หน่วยกิต ในกรณีที่มีนัก
ศึกษากลุ่มละ 20 คน ใน 1 ภาคเรียนจะจ่ายเงินอุดหนุนได้ไม่เกิน 5,000 บาท

5. ค่าเอกสารในการดำเนินงานและการจัดซื้อสื่อ ภาคเรียนละไม่เกิน 7,500 บาท

6. ค่าข้อสอบปลายภาคชุดละไม่เกิน 15 บาท

รายรับ รายรับที่จะได้ในการจัดการศึกษาแก่นักศึกษา 1 กลุ่ม จำนวน 20 คน ประกอบด้วย

1. ค่าลงทะเบียนเรียน นักศึกษา 1 กลุ่ม 20 คนๆ ละไม่เกิน 18 หน่วยกิต ๆ ละ 100 บาท เป็นเงิน = $20 \times 18 \times 100 = 36,000$ บาท
2. รัฐจัดสรรงบประมาณสนับสนุนให้คนละประมาณ 800 บาทต่อภาคเรียน

การเทียบโอน

หลักสูตร กศน.ปวช. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์มาเทียบโอนเป็นผลการเรียนได้ การเทียบโอนตามหลักสูตรดังกล่าวสามารถดำเนินการได้ดังนี้

1. การเทียบโอนผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 จากสถานศึกษาหนึ่งไปยังสถานศึกษาอีกแห่งหนึ่งได้ เมื่อตัดสินผลการเรียนแล้วให้ออนผลการเรียนกลับมาได้
2. สถานศึกษาจะรับโอนผลการเรียนรายวิชาจากหลักสูตรอื่น ซึ่ง ก.พ.รับรองคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือจากหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น หรือหลักสูตรอื่นใด ที่มีลักษณะเดียวกัน แต่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นของกรมต่างๆ ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานของราชการ ซึ่งเป็นรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่มีจุดประสงค์และเนื้อหาที่ใกล้เคียงกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 โดยประมาณ และมีจำนวนหน่วยกิตหรือเวลาเรียนไม่น้อยกว่าหน่วยกิตหรือเวลาเรียนของรายวิชาที่ระบุไว้ในหลักสูตรที่ใช้ระเบียบนี้
3. เป็นการขอเทียบความรู้หรือประสบการณ์ สำหรับนักศึกษาที่มีความรู้หรือประสบการณ์ในงานอาชีพนั้น หรือฝึกทักษะในสถานฝึกงานอาชีพ แหล่งวิทยาการ หรือดำเนินงานในอาชีพนั้นอยู่แล้ว หรือมีความรู้ในรายวิชาตามหลักสูตรนี้มาก่อนเข้าเรียน หรือเข้าเรียนแล้ว แต่ขอไปเรียนหรือฝึกปฏิบัติในสถานฝึกงานอาชีพ สามารถนำความรู้ ประสบการณ์นั้นๆ มาขอเทียบประสบการณ์หรือเทียบความรู้ หรือขอเทียบประสบการณ์งานอาชีพ เพื่อนับจำนวนหน่วยกิตสะสมสำหรับรายวิชานั้นก็ได้

การจัดแผนการเรียน

การจัดแผนการเรียนแต่ละภาคเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 นั้น สถานศึกษา สถานประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและนักศึกษาควรร่วมกันจัด ซึ่งแต่ละสาขาวิชาประกอบด้วย 3 หมวดวิชา คือ หมวดวิชาสามัญ หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี ซึ่งมีรายละเอียดการจัดแผนการเรียนดังนี้คือ

1. หมวดวิชาสามัญ ประกอบด้วย 7 กลุ่มคือ ภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ สุขศึกษา และพลศึกษา ซึ่งนักศึกษาหลักสูตร กศน.ปวช. ทุกสาขาวิชาจะต้องเรียนทุกกลุ่มวิชา ซึ่งกลุ่มวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา จะมีเนื้อหา จุดประสงค์และ

จำนวนหน่วยกิตเหมือนกับหมวดวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษาในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2530 ส่วนกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์จะคล้ายกับหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ในหลักสูตร กศน. ม.ปลาย พุทธศักราช 2530 โดยนักศึกษาจะต้องเลือกเรียนวิชาในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ในเรื่องดังต่อไปนี้

- ว.1 พลังงานและแสงอาทิตย์
- ว.2 แหล่งกำเนิดไฟฟ้า
- ว.3 การใช้ยา
- ว.4 เส้นใยสังเคราะห์
- ว.5 ร่างกายและมนุษย์
- ว.6 พันธุกรรม

ซึ่งนักศึกษาสามารถจัดแผนการเรียนกลุ่มวิชาทั้ง 3 ดังกล่าวได้โดยให้สถานศึกษาจัดส่งไปลงทะเบียนเรียนที่ ศบอ. และเรียนร่วมกับนักศึกษาที่เรียนตามหลักสูตร กศน. ม.ปลาย พุทธศักราช 2530 หรือสถานศึกษาที่จัดหลักสูตร กศน.ปวช. จะดำเนินการเองก็ได้ สำหรับกลุ่มวิชาอื่นๆ ที่เหลือสถานศึกษาจะต้องจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาเอง

2. หมวดวิชาชีพ หมวดวิชาชีพประกอบด้วย 3 วิชา คือ วิชาชีพเฉพาะ วิชาชีพสัมพันธ์และการฝึกงาน บางสาขาวิชาจะกำหนดไว้ในโครงสร้างหลักสูตร ว่ากลุ่มวิชาหรือรายวิชาใดต้องลงทะเบียนเรียนก่อน ซึ่งกลุ่มวิชาหรือรายวิชาที่กำหนดให้เรียนก่อน นักศึกษาจะต้องเรียนและสอบผ่านก่อน จึงจะมีสิทธิลงทะเบียนกลุ่มวิชา/รายวิชาถัดไป การจัดแผนการเรียนหมวดวิชาชีพให้พิจารณาคือ

1. วิชาชีพเฉพาะ

1.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีกลุ่มวิชา 10 กลุ่มวิชา นักศึกษาเลือกเรียนเพียง 7 กลุ่มวิชา โดยมีเงื่อนไขว่าต้องจัดแผนการเรียนกลุ่มวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ก่อน และสอบผ่านกลุ่มวิชาดังกล่าวก่อนจึงจะจัดแผนการเรียนเลือกกลุ่มวิชาอื่น ๆ ที่เหลืออีก 6 กลุ่มวิชา จะเลือกเรียนกลุ่มวิชาใดก่อนหลังก็ได้

1.2 สาขาวิชาการจัดการ มีกลุ่มวิชา 7 กลุ่มวิชา นักศึกษาจะต้องนำมาจัดแผนการเรียนทุกกลุ่ม โดยมีเงื่อนไขว่านักศึกษาต้องเรียนและผ่านกลุ่มวิชาหลักการจัดการเบื้องต้นก่อน จึงจะเลือกเรียนกลุ่มวิชาอื่นๆ ได้

ดังนั้น เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ด้านพื้นฐาน นักศึกษาจะต้องจัดแผนการเรียนในภาคเรียนที่ 1 ของแต่ละสาขาวิชาดังกล่าวได้เพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น ภาคเรียนถัดๆ ไป จึงจะเรียนกลุ่มวิชาที่เหลือ และอาจจะเลือกเรียนได้มากกว่า 1 กลุ่มขึ้นไป

1.3 สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว และสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ซึ่งทั้ง 2 สาขาวิชานั้นไม่มีกลุ่มวิชาใดเป็นพื้นฐาน แต่ละกลุ่มวิชาจะเป็นเรื่องที่จบในตัวเองดังนั้น

นักศึกษาสามารถเลือกเรียนกลุ่มใดก่อน-หลังได้ตามต้องการ และบางภาคเรียนก็สามารถจัดแผนการเรียนได้มากกว่า 1 กลุ่มวิชา

1.4 สาขาวิชาการดูแลเด็กและผู้สูงอายุ ตามโครงสร้างหลักสูตรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ 3 ลักษณะดังนี้

- มุ่งเน้นทางการดูแลเด็ก ให้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาในกลุ่มวิชาการดูแลเด็กทุกรายวิชา จำนวน 38 หน่วยกิต และให้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาในกลุ่มวิชาจริยศาสตร์อีก 4 หน่วยกิต

- มุ่งเน้นทางการดูแลผู้สูงอายุ ให้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาในกลุ่มวิชาดูแลผู้สูงอายุทุกกลุ่มวิชา ทุกรายวิชา จำนวน 38 หน่วยกิต และให้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาในกลุ่มวิชาจริยศาสตร์อีก 4 หน่วยกิต

- มุ่งเน้นทางการดูแลเด็กและผู้สูงอายุ ให้ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาต่าง ๆ โดยเลือกจากรายวิชาในหมวดวิชาชีพเฉพาะ จากกลุ่มวิชาการดูแลเด็ก และกลุ่มวิชาการดูแลผู้สูงอายุ ให้ได้จำนวน 38 หน่วยกิต ทั้งนี้ให้มีสัดส่วนของจำนวนหน่วยกิตของทั้งสองกลุ่มวิชาใกล้เคียงกันและให้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาในกลุ่มวิชาจริยศาสตร์อีก 4 หน่วยกิต

1.5 สาขาวิชาช่างเชื่อมอุตสาหกรรม สาขาวิชานี้จะมีวิชาชีพเฉพาะเป็นรายวิชา ซึ่งมีจำนวนหน่วยกิต 50 หน่วยกิต และต้องจัดแผนการเรียนทั้งหมด ไม่มีรายวิชาใดให้เลือก โดยจัดแผนการเรียนเรียงลำดับรายวิชาตั้งแต่รหัส 12120001 ถึง 12120019

1.6 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม ประกอบด้วย 6 กลุ่มวิชา นักศึกษาต้องเรียนหมดทุกกลุ่มวิชา และจัดแผนการเรียนได้ตามต้องการ

1.7 สาขาวิชาช่างยนต์ ประกอบด้วย 6 กลุ่มวิชา นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนทุกกลุ่มวิชาให้จัดแผนการเรียนตั้งแต่กลุ่มที่ 1 ถึง กลุ่มที่ 6 ตามลำดับ

1.8 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมเซรามิก ประกอบด้วย 9 กลุ่มวิชา โดยบังคับให้เรียนกลุ่มวิชาที่ 1-7 และเลือกเรียนอีก 1 กลุ่มวิชาที่เหลือ

1.9 สาขาวิชาธุรกิจและบริหารอุตสาหกรรม ประกอบด้วย 7 กลุ่มวิชา นักศึกษา ทุกคนต้องเรียนทุกกลุ่มวิชา

1.10 สาขาวิชาธุรกิจอาหาร ประกอบด้วย 3 กลุ่มวิชา และนักศึกษาต้องเรียนทุกกลุ่มวิชา

ในการเลือกกลุ่มวิชาชีพเฉพาะนั้น ควรจัดให้นักศึกษาจัดแผนการเรียนทั้งกลุ่มวิชาไม่ควรแตกกลุ่มวิชา เพื่อให้มีความสะดวกต่อการดำเนินการจัดการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล

2. วิชาชีพสัมพันธ์

2.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ธุรกิจ สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิชาชีพสัมพันธ์ของทั้ง 4 สาขาวิชาดังกล่าว จะมีรายวิชาต่างๆ ให้เลือกเหมือนกัน คือ มีรายวิชาทั้งหมด 16 รายวิชา 48 หน่วยกิต ให้นักศึกษาวางแผนการเรียนเพียง 6 รายวิชา 18 หน่วยกิต โดยนักศึกษาพิจารณาเลือกรายวิชาที่กำหนดในโครงสร้างหลักสูตรให้สอดคล้องกับสาขาวิชาที่เลือกเรียน เพื่อให้การเรียนวิชาชีพเฉพาะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจก็อาจจะเลือกรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษ เพื่อให้การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์มีความคล่องแคล่วมากยิ่งขึ้น

2.2 สาขาวิชาอื่นๆ ที่เหลือ ตามโครงสร้างหลักสูตรวิชาชีพสัมพันธ์จะมีจำนวนรายวิชาเนื้อหาสาระ แตกต่างจากสาขาวิชาดังกล่าวข้างต้น

2.2.1 สาขาวิชาเชื่อมอุตสาหกรรม วิชาชีพสัมพันธ์ให้เรียนทั้งหมด จำนวน 6 หน่วยกิต

2.2.2 สาขาวิชาช่างยนต์ ประกอบด้วย 8 รายวิชา 13 หน่วยกิต นักศึกษาต้องเรียนทุกรายวิชา

2.2.3 สาขาวิชาการดูแลเด็กและผู้สูงอายุ ให้เลือกเรียน 6 รายวิชา จำนวน 18 หน่วยกิต จาก 14 รายวิชา 42 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี ตามโครงสร้างหลักสูตรประกอบด้วย 12 หน่วยกิต โดยบังคับเลือกวิชาศาสนาตามที่นักศึกษานับถือ คือ ศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์ เช่น นักศึกษานับถือศาสนาพุทธก็ให้ลงทะเบียนเรียนวิชาจากรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตรอื่นได้อีกคือ

3.1 หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.2 หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

3.3 หลักสูตรอื่นที่อยู่ในระดับเดียวกันที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศให้ใช้ได้

ในกรณีที่สถานศึกษาประสงค์จะพัฒนาหลักสูตรวิชาเลือกเสรีเพิ่มเติมก็สามารถทำได้ โดยเสนอให้กรมพิจารณาอนุมัติ

กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร กศน.ปวช.นี้ จะมีครูประจำกลุ่มดูแลและทำหน้าที่ต่อไป

1. กิจกรรมพบกลุ่ม ซึ่งกำหนดว่านักศึกษาทุกคนต้องมาพบกลุ่มในแต่ละรายวิชาอย่างน้อย 1 ครั้ง เพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น

- 1.1 วางแผนการเรียนและจัดตารางพบกลุ่มร่วมกัน
- 1.2 แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน
- 1.3 ฟังคำแนะนำ หรือบรรยายทบทวนบทเรียนจากครูประจำกลุ่ม
- 1.4 ชี้แจงนักศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอน
- 1.5 ชี้แจงและศึกษาจากชุดวิชาร่วมกัน
- 1.6 มอบหมายงานให้นักศึกษา
- 1.7 วัดผลประเมินผลระหว่างภาคเรียน

2. กิจกรรมการเรียนด้วยตนเอง ให้นักศึกษาศึกษาจากสื่อและวางแผนการเรียนด้วยตนเองว่าจะใช้เวลาช่วงใดของแต่ละวันศึกษาเอง จากเวลาที่เหลือจากการทำงาน จากการเข้ารับฟังการสอนเสริมและจากการพบกลุ่ม

การศึกษาด้วยตนเองของนักศึกษามีวิธีการดังนี้คือ

1. ศึกษาจากสื่อชุดวิชา ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาและกิจกรรม การปฏิบัติตามกิจกรรมเพื่อเน้นการเติมเต็มในเนื้อหาสาระที่ใกล้ตัวผู้เรียน กิจกรรมเหล่านี้ได้แก่ การค้นคว้าหาความรู้จากเอกสาร หน่วยงานและผู้รู้ การฝึกปฏิบัติ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ครูประจำกลุ่มควรให้ความสำคัญและสามารถวัดผลประเมินผลจากกิจกรรมเหล่านี้ และใช้เป็นคะแนนเก็บระหว่างภาคได้ด้วย

2. ศึกษาจากสื่อทางไกล แต่ละกลุ่มวิชานั้นศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาได้พยายามจัดทำสื่อทางไกล สามารถตรวจสอบวัน เวลา ที่ออกอากาศได้จากคู่มือรับชมรายการโทรทัศน์ “การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม” หากนักศึกษาไม่ได้รับชมตามเวลาที่กำหนด สถานศึกษาควรช่วยบันทึกแล้วเก็บไว้ให้นักศึกษาชมเมื่อมีโอกาสหรือเวลาว่าง

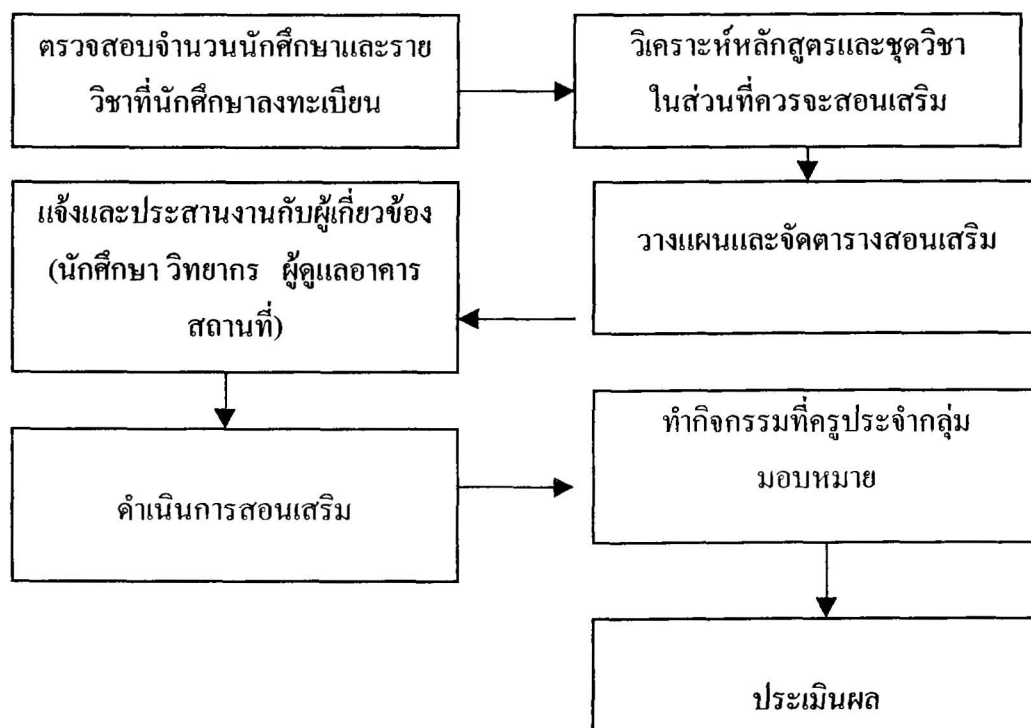
3. ศึกษาจากสื่ออื่นๆ ซึ่งเป็นไปได้ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อนี้สถานศึกษาจะพิจารณาจัดซื้อเอง โดยพิจารณาจากเนื้อหาและจุดประสงค์ที่เปิดการเรียนการสอนในภาคนั้นๆ

3. กิจกรรมสอนเสริม

กำหนดให้มีการสอนเสริมได้ภาคเรียนละไม่เกิน 5 ครั้ง เป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รับความรู้จากวิทยากรหรือผู้ทรงคุณวุฒิโดยตรง โดยครูประจำกลุ่มกับนักศึกษาร่วมกัน

ปรึกษาว่าเรื่องใดควรเชิญวิทยากรให้ความรู้ เวลาใด สถานที่ใด ใครเป็นผู้ประสานงานสถานศึกษามีคำตอบแทนให้ชั่วโมงละ 150 บาท

ขั้นตอนการสอนเสริม มีดังนี้

4. ฝึกงาน

เมื่อนักศึกษาลงทะเบียนและผ่านการประเมินรายวิชาชีพ จำนวน 42 หน่วยกิตแล้วจึงลงทะเบียนฝึกงานได้ จำนวน 4 หน่วยกิต (360 ชั่วโมง) โดยสถานประกอบการกับสถานศึกษาร่วมกันพิจารณาว่าจะให้ฝึกงานสถานที่ใด และเรื่องอะไรบ้างเพื่อให้ครอบคลุมหลักสูตรภายใน 360 ชั่วโมง

5. กิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต

เป็นการจัดกิจกรรมที่ต้องการให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการพัฒนาอาชีพและพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยเน้นกิจกรรมที่มีลักษณะดังนี้คือ

5.1 เป็นกิจกรรมที่ต้องการให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการพัฒนาอาชีพและพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยเน้นกิจกรรมที่มีลักษณะดังนี้คือ

5.2 เน้นให้นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม และทำนุบำรุงศาสนา

5.3 เป็นกระบวนการที่ต้องการให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ฝึกทักษะในการมีเหตุผล คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น

5.4 ต้องทำกิจกรรมทั้งหมดไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิจกรรม โดยให้นับเวลา 1 ชั่วโมง มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิจกรรม

การประเมินผลและการจบหลักสูตร

วิธีการประเมินผลการเรียน

1. การประเมินผลก่อนเรียน ครูประจำกลุ่มอาจจะมีการให้ทำแบบทดสอบก่อนเรียนที่กำหนดไว้ในแต่ละชุดวิชาหรือครูประจำกลุ่มสัมพันธ์พูดคุยเพื่อพิจารณาพื้นฐานของนักศึกษาแต่ละคน

2. การประเมินผลระหว่างเรียนให้เป็นหน้าที่ของสถานศึกษาและสถานประกอบการ รับผิดชอบร่วมกันให้ประเมินผลเป็นระยะๆ ทั้งภาคทฤษฎี ปฏิบัติ เจตคติ เช่น มีการทดสอบย่อยมอบหมายงานให้การสังเกต

3. การประเมินผลปลายภาคเรียน ให้ทำการประเมินเมื่อสิ้นสุดการเรียนของภาคเรียนนั้นๆ โดยให้ครอบคลุมจุดประสงค์และเนื้อหาของแต่ละรายวิชาตามเครื่องมือที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนกำหนด

การตัดสินผลการเรียนมีหลักเกณฑ์ดังนี้คือ

1. ให้ตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา
2. อัตราส่วนของคะแนนระหว่างเรียนและปลายภาคเรียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์

ดังนี้คือ

วิชาสามัญ เท่ากับ 40 : 60

วิชาชีพ เท่ากับ 60 : 40

3. การตัดสินผลการเรียน ให้นำคะแนนระหว่างภาคเรียนรวมกับคะแนนปลายภาคเรียนให้ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 จึงถือว่าสอบได้ แต่นักศึกษาต้องมาเข้าสอบปลายภาคเรียนด้วย

4. กรณีที่นักศึกษาได้ระดับผลการเรียนเป็น "0" เนื่องจาก

4.1 คะแนนระหว่างภาคเรียนรวมกับปลายภาคเรียนได้น้อยกว่าร้อยละ 50

4.2 นักศึกษาขาดสอบ

4.3 ไม่มาพบกลุ่มรายวิชานั้นๆ

4.4 นักศึกษาทุจริตในการสอบ

5. นักศึกษาที่ได้รับระดับผลการเรียน “0” และมีสิทธิขอสอบซ่อมให้ดำเนินการ
ดังนี้คือ

5.1 หากประสงค์จะขอสอบซ่อมให้สอบซ่อมได้ภาคเรียนละ 1 ครั้ง /รายวิชา

5.2 วิธีการสอบซ่อมขึ้นอยู่กับสถานศึกษา อาจจะมีการสอบข้อเขียน สอบภาค
ปฏิบัติทำรายงาน เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือผสมผสานกัน ถ้าสอบผ่านก็จะให้ผลการเรียนได้
ไม่เกิน “ 2 ”

5.3 ถ้าสอบซ่อมแล้วก็ยังไม่ผ่าน ให้เรียนซ้ำรายวิชานั้นอีกในกรณีที่ป็นรายวิชา
บังคับ หากเป็นรายวิชาเลือกเสรีจะเรียนซ้ำรายวิชาเดิม หรือเลือกเรียนรายวิชาอื่นแทนก็ได้ การ
ประเมินผลการเรียนก็ให้เป็นไปตามระดับผลการเรียนที่ได้ แต่ให้นับจำนวนหน่วยกิตสะสมเพียง
ครั้งเดียว

6. การปรับค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมให้สูงขึ้น ทำได้ 2 กรณี คือ

6.1 รายวิชาใดได้ระดับผลการเรียน “1” ก็สามารถเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีกครั้งหนึ่ง
แต่ให้นับจำนวนหน่วยกิตเดิมเป็นหน่วยกิตสะสมด้วย

6.2 นักศึกษาสามารถเลือกเรียนรายวิชาอื่นๆ เพิ่มเติมอีกก็ได้

การจบหลักสูตร

นักศึกษาจะจบหลักสูตรได้ต่อเมื่อ

1. ลงทะเบียนเรียนและสอบผ่านรายวิชาต่างๆ ตามโครงสร้างหลักสูตรทั้งหมดวิชา
สามัญ หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี

2. ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของทุกรายวิชาไม่ต่ำกว่า 2.0 โดยการนำผลบวกของ
ผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชากับระดับผลการเรียน หารด้วยผลการเรียน
หารด้วยผลบวกของจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชา เช่น มีรายวิชาทั้งหมดตั้งแต่รายวิชาทั้ง
หมดตั้งแต่รายวิชาที่ 1-6 ดังนี้คือ

รายวิชาที่ 1	2 หน่วยกิต	ได้ระดับผลการเรียน 3
รายวิชาที่ 2	3 หน่วยกิต	ได้ระดับผลการเรียน 2
รายวิชาที่ 3	1 หน่วยกิต	ได้ระดับผลการเรียน 2
รายวิชาที่ 4	2 หน่วยกิต	ได้ระดับผลการเรียน 4
รายวิชาที่ 5	2 หน่วยกิต	ได้ระดับผลการเรียน 3
รายวิชาที่ 6	4 หน่วยกิต	ได้ระดับผลการเรียน 2

ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม = $\frac{(\text{จำนวนหน่วยกิตระดับผลการเรียนรายวิชาที่ 1}) + \dots + (\text{จำนวนหน่วยกิต} \times \text{ระดับผลการเรียนรายวิชาที่ 6})}{\text{ผลบวกของจำนวนหน่วยกิตทุกรายวิชา}}$

$$\begin{aligned} \text{ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม} &= \frac{(2 \times 3) + (3 \times 2) + (1 \times 2) + (2 \times 4) + (2 \times 3) + (4 \times 3)}{14} \\ &= \frac{40}{14} \\ &= 2.85 \end{aligned}$$

สรุป หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 เป็นหลักสูตรที่ศึกษาต่อจากหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนที่อยู่นอกระบบโรงเรียนให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะวิชาชีพเฉพาะด้าน ตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรม เจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพสอดคล้องกับความต้องการของสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้และประสบการณ์มาใช้เทียบโอน เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนได้ ดังนั้น กลุ่มเป้าหมายจึงมีทั้งผู้กำลังทำงานประจำในสถานประกอบการ โดยงานที่ทำอยู่นั้นเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่สมัครเรียน หรือเป็นผู้มีประสบการณ์ในการทำงาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่สมัครเรียนมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี รวมทั้งผู้ที่กำลังมองหาช่องทางในการประกอบอาชีพ โครงสร้างหลักสูตรมี 3 หมวดวิชา คือ หมวดวิชาสามัญ หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี รวมทั้งกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตใช้ระยะเวลาเรียน 3 ปี หากมีการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์จะทำให้จบเร็วขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ไย – เวิน (Yi - Wen. 1991. :1680 – A) ได้ทำการศึกษาความต้องการเรียนสายอาชีพของนักศึกษาผู้ใหญ่และศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนในไต้หวันและทั่วโลก พบว่า

1. มีความต้องการเรียนสายอาชีพในระดับสูงมาก
2. หลักสูตรที่ใช้ในการเรียนเป็นที่นิยมของผู้เรียนมาก
3. ประสบการณ์ที่แตกต่างกันของผู้ใหญ่และบุคลิกภาพเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างทางความต้องการ ทศนคติต่อการเรียนการสอน วิธีการเรียนรู้ แต่ความแตกต่างที่เกิดขึ้นเด่นชัดที่สุดมีความสัมพันธ์กับอาชีพและพื้นฐานการศึกษา
4. ผู้เรียนชอบครูผู้สอนที่อยู่ในพื้นที่ โดยที่การศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญนั้นไม่เป็นตัวแปรสำคัญ
5. ผู้เรียนชอบห้องเรียนเล็กๆ ซึ่งมีตั้งแต่ 2-10 คน โดยสอนในวันเสาร์ และอาทิตย์ หรือวันหยุด ช่วงเวลาเรียน 6 เดือน และมีการพบกลุ่ม 2 ครั้งต่อสัปดาห์
6. ความต้องการยกระดับฐานะของตนเองเพื่อแก้ไขปัญหาในการทำงานเป็นแรงกระตุ้นสูงสุดทำให้มีความต้องการเรียนต่อ
7. โทรทัศน์ และข่าวสารจากที่ทำงานเป็นสื่อที่ดีที่สุดที่จะประชาสัมพันธ์งานการเรียนการสอนให้แก่นักศึกษา
8. การสอนที่เป็นที่นิยมมากที่สุด คือ การได้มีโอกาสฝึกทักษะ ในขณะที่เรียน
9. สถานที่ที่ผู้เรียนปรารถนาคือ ในบริเวณที่ทำงานของตนเองหรือศูนย์ฝึกอาชีพ
10. ปัจจัยที่ทำให้ไม่เข้าเรียน คือ การไม่มีเวลา มีความยุ่งยากในการจัดเวลาเรียน และความสามารถที่จะเรียน

Parker และคณะ (Parker. et al. 1993 : Abstract) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปริญญาบัตรและความคาดหวังเกี่ยวกับอาชีพในโครงการวิทยาลัยชุมชน วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ก็คือ เพื่อสืบหาผลกระทบของปริญญาบัตรในโครงการวิทยาลัยชุมชนเกี่ยวกับความคาดหวัง และการมีงานทำของนักศึกษา (เงินเดือนและการเลื่อนตำแหน่ง) และความเข้าใจของสถานภาพของงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ คำแนะนำ และการใช้ใบปริญญาเพิ่มขึ้น ภายในวิทยาลัยชุมชนได้นำมาอภิปรายอย่างสัมพันธ์กันกับวิสัยทัศน์ ปี 2000 ซึ่งเป็นรายงานการแนะนำทิศทางใหม่ๆ ของวิทยาลัย นอกจากนี้ยังได้มีการทดสอบสมมติฐาน 5 ข้อ ในกรณีศึกษา ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษา จำนวน 93 คน (หญิง 59 ชาย 34) ในโปรแกรมอนุปริญญาด้านโฆษณาของวิทยาลัยชุมชนใกล้เมืองโตรอนโต

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ นักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าวสามารถมีอาชีพเพิ่มขึ้น รวมถึงมีความคาดหวังเพิ่มขึ้นในเรื่องการรับเงินเดือนที่สูงขึ้น และการเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น จากการได้รับอนุปริญญาดังกล่าว อย่างไรก็ตาม นักศึกษามักถูกบอกจาก

อาจารย์ที่ดูแลอย่าคาดหวัง เงินเดือนไว้สูงกว่าเงินเดือนที่รับเข้าทำงาน เงินเดือนแรกเริ่มที่เกิดจากความคาดหวังไม่ใช่เรื่องจริง ถึงกระนั้นหลังจากรับเงินเดือนไปช่วงหนึ่ง นักศึกษาก็คาดหวังว่าจะได้เงินเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และปรากฏชัดว่า มีความเกี่ยวข้องกับสถานภาพของปริญญาที่ได้รับและแนวโน้มที่จะได้รับเงินเดือน และการเลื่อนตำแหน่งโดยไม่คำนึงถึงระดับการศึกษาของพ่อแม่

Moson. และ Finegold (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ . 2544 : อ้างอิงจากสมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีโลก พ.ศ.2543:14) ได้ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการผลิตในอุตสาหกรรมการผลิตขนมปังกรอบโดยเปรียบเทียบระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกา กับประเทศในยุโรปตะวันตก พบว่า การที่สหรัฐอเมริกามีประสิทธิภาพการผลิตแรงงานสูงเป็นผลมาจากปริมาณคนงานที่ได้รับการศึกษาจำนวนมากมีความสามารถในการพัฒนาการใช้อุปกรณ์สูง ปริมาณวิศวกรโรงงานจำนวนมากและสามารถใช้แทนช่างเทคนิคได้ในหลายสถานการณ์

งานวิจัยในประเทศ

ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล (2534: 66) ได้ศึกษาองค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทศึกษานอกระบบในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษาเพศชายมีแรงจูงใจในการเข้าเรียน ในด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชนสูงกว่านักศึกษาเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุวิมล ไชยเพชร (2536 : 84) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนสาขาคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทศึกษานอกระบบ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้เรียนที่ประกอบอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มงคล ค่อยประเสริฐ (2539 : 103) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาหลักสูตร ปอ. ในจังหวัดอุทัยธานีในด้านอาชีพ ด้านมุ่งพัฒนาตนเอง ด้านสังคม และด้านอื่นๆ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการมาเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แรงจูงใจด้านมุ่งพัฒนาตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่มีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการมาเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านอาชีพ ด้านสังคม และด้านอื่นๆ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านมุ่งพัฒนาตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สามารถ วงศ์สวัสดิ์ (2539 : 48) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการเรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ดำเนินการโดยศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดปทุมธานี พบว่า ด้านสื่อการสอนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าควรมีสื่อให้มากพอกับผู้เรียน รองลงมาคือ อยากให้มีสื่อที่ทันสมัย

สมลักษณ์ เพชรช่วย (2540 : 88) ได้ศึกษาถึงความคาดหวังในการเรียนการศึกษาสายสามัญ วิธีเรียนทางไกลของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยองใน 3 ด้าน คือ ด้านการเรียนการสอน ด้านบทบาทครูประจำกลุ่ม และด้านการนำความรู้ไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ผลจากการศึกษาวิจัยพบว่า ความคาดหวังในการเรียนการศึกษาสายสามัญ วิธีเรียนทางไกล โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากสำหรับด้านการนำความรู้ไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตพบว่า นักศึกษามีปัญหาในเรื่องความรู้ด้านวิชาชีพเพื่อพัฒนาหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน มีข้อเสนอแนะให้มีการสอนเสริมในด้านวิชาชีพที่ทำให้นักศึกษา สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน เช่น คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และการพิมพ์ดีด

นวลจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล (2540 : 66-67) ได้ศึกษาความคาดหวังของผู้เรียนต่อโครงการยกระดับความรู้พื้นฐานสำหรับกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและผู้นำท้องถิ่นมีความคาดหวังต่อโครงการยกระดับความรู้พื้นฐาน สำหรับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน พบว่า มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อทำงานได้เหมาะสมกับบทบาทหน้าที่ได้ดียิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.00$) ด้านการเพิ่มความเชื่อมั่นในตนเอง พบว่ามีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อมีความรู้ใหม่ๆ ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.03$) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$) มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อมีระเบียบวินัยและเคารพกฎหมายมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.05$)

อัญชลี พวงสมบัติ (2540 : 89) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน คณะวิชาคหกรรมในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ พบว่านักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันที่เรียนกลุ่มวิชาต่างกัันมีแรงจูงใจในการเข้าเรียน รวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พวงสุวรรณ พันธุ์มะม่วง (2541 : 92-93) ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้ไปใช้ของผู้จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันหน่วยฝึกอาชีพวัดนอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยทำการศึกษากำหนดความรู้ไปใช้ 3 ด้าน คือ ด้านการนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพ ด้านการนำความรู้ไปใช้เพื่อส่วนตัว และด้านการนำความรู้ไปใช้เพื่อชุมชน พบว่า ผู้จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันนำความรู้ไปใช้เพื่อส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาผู้จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันนำความรู้ไปใช้เพื่อประกอบอาชีพ และนำไปใช้เพื่อชุมชนน้อยที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการนำความรู้ไปใช้เพื่อประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่นำความรู้ที่ได้รับจากการเรียน สามารถนำ

ไปใช้ตามความถนัดและความชอบของตนเองได้ นำไปทำงานในสถานประกอบการได้ นำไปใช้ประกอบอาชีพส่วนตัวได้ นำไปใช้เพื่อประกอบอาชีพเสริมจากอาชีพที่ทำอยู่ประจำแล้วได้ นำไปใช้เพื่อเปลี่ยนอาชีพเดิมที่ไม่มีความก้าวหน้าได้ นำไปใช้เพื่อให้ตรงกับอาชีพที่กำลังเป็นที่ต้องการได้ และสามารถนำไปใช้ทำ กิจการต่อเนื่องจากครอบครัวที่ทำอยู่แล้วได้ ด้านการนำความรู้ไปใช้เพื่อส่วนตัว ส่วนใหญ่นำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้เป็นประโยชน์แก่คนอื่น ๆ ในครอบครัว เช่น ตัดเสื้อผ้า ตัดผม ให้แก่พ่อแม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์แก่ตนเอง เช่น แต่งหน้า ตัดเสื้อผ้าใส่เอง และทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการประกอบอาชีพ นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อพัฒนาตนเองดีขึ้นกว่าเดิม และเป็นพื้นฐานให้ตนเองศึกษาต่อด้านอาชีพให้สูงขึ้น ทำให้รู้จักคิด ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ด้านการนำความรู้ไปใช้เพื่อชุมชน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการถ่ายทอดความรู้ให้กับบุคคลในครอบครัวได้ สามารถนำไปใช้ ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นประกอบอาชีพเสริมได้

สมชัย เจนจตุรงค์ (2542 : 63) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการเรียนเพื่อรู้เป็นแรงจูงใจสูงสุด รองลงมาคือด้านการประกอบอาชีพ ด้านเหตุผลส่วนตัว เมื่อพิจารณาตามตัวแปรพบว่า นักศึกษาที่เลือกเรียนแผนกวิชาต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมโภชน์ ภูระหงษ์ (2543 : 132 – 133) ได้ติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับสมทบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนช่างฝีมือทหาร ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้และทักษะ ที่ได้รับจากเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรไปใช้ในการประกอบอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$) ด้านการนำความรู้และทักษะที่ได้รับจากเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรไปใช้ในการศึกษาต่อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$)

ศักรินทร์ ชนประชา (2543 : 54 – 55) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้จบหลักสูตรการฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสัน ของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ในจังหวัดเชียงราย พบว่า ความคิดเห็นด้านการนำความรู้ไปใช้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าสามารถนำความรู้ไปใช้อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ว่าผู้เรียนสามารถนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ ในการพัฒนาในหน้าที่หรืออาชีพที่ทำอยู่ให้ดียิ่งขึ้น ($\bar{x} = 4.15$)

สุชาติ จันทนป (2543 : 73) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 พบว่า การจัดหลักสูตรไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและในแต่ละรายวิชามีเนื้อหามากเกินไป เช่น อังกฤษธุรกิจ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณิตศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิชาอังกฤษธุรกิจและคณิตศาสตร์ นักศึกษาไม่สามารถอ่านและทำความเข้าใจได้ด้วยตนเองจำเป็นต้องมาแก้ปัญหาการเรียนพร้อม ๆ กัน ในเวลาพบกลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตรยังเป็นหลักสูตรเก่า ซึ่งปัจจุบันสามารถติดต่อได้ทางอินเทอร์เน็ตได้

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปเป็นประเด็นหลักๆ ได้ว่า ความต้องการและความคาดหวังของผู้ใหญ่นั้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุหรือองค์ประกอบหลายประการแตกต่างกันออกไป เช่น ความคาดหวังด้านการประกอบอาชีพ ด้านการยกระดับความรู้ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต สามารถสรุปตามประเภทของตัวแปรอิสระได้ว่า นักศึกษาที่มีเพศ อายุ อาชีพ รายได้ สาขาวิชาที่ศึกษา ประเภทวิชาที่ศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับชั้นที่ศึกษา แตกต่างกันมีความต้องการและความคาดหวังแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาผู้ใหญ่หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ในเขตภาคกลาง ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 18 ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์ จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี อยุธยา ราชบุรี ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี สุพรรณบุรี อ่างทอง อุทัยธานี ศน.กทม. 1-2-3-4 จำนวนทั้งสิ้น 2,100 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยการประมาณการจากตารางสำเร็จของ ยามาเน่ (Yamane, 1967 : 887) กำหนดค่าความคลาดเคลื่อน ที่ระดับ .05 จะได้กลุ่มตัวอย่าง 333 คน ในการคัดเลือกใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage random Sampling) โดยมีขั้นตอนและวิธีการดังนี้

1. คัดเลือกจังหวัดที่มีนักศึกษา จำนวน 100 คนขึ้นไป ได้แก่ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กาญจนบุรี นนทบุรี ปทุมธานี ราชบุรี อุทัยธานี ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 3 และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 4 รวม 8 ศูนย์ ฯ

2. ทำการสุ่มจากจังหวัดที่คัดเลือกไว้ตามจำนวนนักศึกษาแต่ละสาขาวิชา โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย ร้อยละ 20 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 333 คน ตามตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างแยกตามสาขาวิชาที่เรียน

ที่	ศูนย์การศึกษานอก โรงเรียนจังหวัด	คอม พิวเตอร์ ธุรกิจ		การจัดการ		อังกฤษ ธุรกิจ		ช่างยนต์		ช่างเชื่อม อุตสาหกรรม		การดูแล เด็กและ ผู้สูงอายุ		รวม ทั้งสิ้น	
		N	n	N	n	N	n	N	n	N	n	N	n	N	n
1	พระนครศรีอยุธยา	63	13	38	8							27	5	128	26
2	กาญจนบุรี	50	10	48	10					25	5	42	8	165	33
3	นนทบุรี	32	6	178	36					15	3			225	45
4	ปทุมธานี	32	6	93	19	79	16							204	41
5	ราชบุรี	66	13							101	20			167	33
6	อุทัยธานี			188	38									188	38
7	ศน.กทม.3	55	11	240	48			139	28					434	87
8	ศน.กทม.4	114	23									33	7	147	30
	รวม	412	82	785	159	79	16	139	28	141	28	102	20	1658	333

หมายเหตุ N = ประชากร n = กลุ่มตัวอย่าง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการยกระดับความรู้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการยกระดับความรู้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) คือ ความคาดหวังมากที่สุดถึงความคาดหวังน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ชุดวิชาเอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดเนื้อหา และประเด็นหลักที่จะถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ในการวิจัย
3. นำแบบสอบถามฉบับร่าง เสนอประธานควบคุมปริมาณนิพนธ์ ตรวจสอบแก้ไข ในด้านเนื้อหาโครงสร้างแบบสอบถาม และสำนวนภาษา เพื่อตรวจพิจารณา และปรับปรุงแก้ไข ข้อคำถามให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และโครงสร้าง (Construct Validity)
5. ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนอกรรมการผู้ควบคุมปริมาณนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบอีกครั้ง
6. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try – Out) กับนักศึกษา การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) เป็นรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยวิธีหาค่าความสอดคล้องภายใน แบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของ ครอนบาค (Cronbach. 1970 : 160 – 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

สูตรในการวิเคราะห์ความเที่ยงตรง

วิธีการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบว่ามีความเที่ยงตรงหรือไม่โดยการเลือกตอบเป็นรายข้อดังนี้

- 1 = แน่ใจว่าตรง
0 = ไม่แน่ใจ
-1 = ไม่ตรงแน่นอน

นำผลคะแนนที่ได้มาเข้าสู่สูตร

$$IC = \sum R / N$$

โดย IC = ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามและพฤติกรรม

$\sum R$ = ผลรวมของความคิดเห็นในแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยหากดัชนีมีความสอดคล้องเท่ากับหรือมากกว่า 0.5 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แล้วนำไปเสนอนอกรมการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทำวิจัย และทำหนังสือถึงผู้อำนวยการศูนย์ฯ ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากนักศึกษา
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนมีนาคม 2545 โดยทำการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 333 ฉบับ
3. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามและนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ ทุกฉบับ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้แบบสอบถามคืนมา ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้ง 333 ฉบับสามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ทุกฉบับจากนั้นจึงนำไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS For Windows Version 10)
2. แบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาใช้วิธีหาค่าความถี่และร้อยละ
3. แบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีหาคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) และค่าร้อยละ เป็นรายข้อและรายด้าน นำค่าเฉลี่ยที่ได้มาตัดสินตามเกณฑ์การประเมินค่า ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.50	เท่ากับ มีความคาดหวังน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 - 2.50	เท่ากับ มีความคาดหวังน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 - 3.50	เท่ากับ มีความคาดหวังปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 - 4.50	เท่ากับ มีความคาดหวังมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 - 5.00	เท่ากับ มีความคาดหวังมากที่สุด
4. เปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาที่มี เพศ อายุ อาชีพ รายได้ วุฒิ การศึกษาประเภทวิชาที่ศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับชั้นที่ศึกษา โดยใช้ t-test และ F-test ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe ' s Method)

5. แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม ของผู้ตอบแบบสอบถามใช้วิธีวิเคราะห์ เนื้อหา(Content Analysis) แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติสำหรับตรวจสอบเครื่องมือ การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach.1970:162)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1 หาค่าร้อยละ

2.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)

2.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างของตัวแปรระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกันโดยใช้ t – test

3.2 ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) โดยใช้ F – test

3.2 กรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ใช้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe ' s Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การแปลความหมายมีความเข้าใจตรงกันในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ และอักษรย่อต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของความคาดหวัง
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสองกลุ่ม (t – distribution)
F	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยมากกว่าสองกลุ่ม (F– distribution)
df	แทน	ค่าชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
SS	แทน	ผลบวกของค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสอง(Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Square)
*	แทน	ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา

ตอนที่ 2 ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน ประสบการณ์ในการทำงาน ประเภทวิชาที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับชั้นที่ศึกษา

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษา จากแบบสอบถามปลายเปิด

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา

ตาราง 2 จำนวน ร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามลักษณะข้อมูลพื้นฐาน

ลักษณะข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	128	38.40
1.2 หญิง	205	61.60
รวม	333	100.00
2. อายุ		
2.1 ต่ำกว่า 20 ปี	61	18.30
2.2 20 – 30 ปี	169	50.80
2.3 มากกว่า 30 ปี	103	30.90
รวม	333	100.00
3. อาชีพ		
3.1 รับจ้าง	211	63.40
3.2 รับราชการ	67	20.10
3.3 ประกอบอาชีพอิสระ	55	16.50
รวม	333	100.00
4. รายได้ต่อเดือน		
4.1 ต่ำกว่า 4,500 บาท	102	30.65
4.2 4,500 – 5,000 บาท	82	24.60
4.3 มากกว่า 5,000 บาท	149	44.75
รวม	333	100.00

ตาราง 2 ต่อ

5. ประสบการณ์ในการทำงาน			
5.1 ต่ำกว่า 2 ปี	156	46.85	
5.2 2 – 5 ปี	89	26.73	
5.3 มากกว่า 5 ปี	88	26.42	
รวม	333	100.00	
6. ประเภทวิชาที่ศึกษา			
6.1 พณิชยกรรม	251	75.40	
6.2 อุตสาหกรรม	60	18.00	
6.3 คหกรรม	22	6.60	
รวม	333	100.00	
7. สาขาวิชาที่ศึกษา			
7.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์	82	24.62	
7.2 สาขาวิชาการจัดการ	159	47.75	
7.3 สาขาวิชาอังกฤษธุรกิจ	16	4.80	
7.4 สาขาวิชาช่างยนต์	28	8.41	
7.5 สาขาวิชาช่างเชื่อมอุตสาหกรรม	28	8.41	
7.6 สาขาวิชาการดูแลเด็กและผู้สูงอายุ	20	6.01	
รวม	333	100.00	
8. ระดับชั้นที่ศึกษา			
8.1 ปีที่ 1	144	43.24	
8.2 ปีที่ 2	68	20.42	
8.3 ปีที่ 3	121	36.34	
รวม	333	100.00	

จากตาราง 2 พบว่านักศึกษา จำนวน 333 คนจำแนกเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.60 และ เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 38.40 นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 20–30 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.80 รองลงมา มีอายุมากกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.90 และอายุน้อยกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.30 อาชีพ นักศึกษาส่วนใหญ่มีอาชีพ รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 63.40 รับราชการร้อยละ 20.10 ประกอบ อาชีพอิสระร้อยละ 16.50 รายได้ต่อเดือนส่วนใหญ่มีรายได้มากกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.75 รองลงมา รายได้ต่ำกว่า 4,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.65 และรายได้ 4,500 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.60 ประสบการณ์ในการทำงาน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์น้อยกว่า 2 ปี คิด เป็นร้อยละ 46.85 รองลงมาคือ 2 – 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.73 และมากกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.42 ประเภทวิชาที่ศึกษา ส่วนใหญ่ศึกษาในประเภทวิชาพาณิชยกรรม คิดเป็นร้อยละ 75.40 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 18.00 ประเภทวิชาคหกรรมคิดเป็นร้อยละ 6.60 สาขา วิชาที่ศึกษา พบว่าส่วนใหญ่ ศึกษาในสาขาวิชาการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 47.75 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 24.62 สาขาวิชาช่างยนต์ คิดเป็นร้อยละ 8.41 สาขาวิชาเชื่อม อุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ 8.41 สาขาวิชาการดูแลเด็กและผู้สูงอายุ คิดเป็นร้อยละ 6.01 และ สาขาวิชาอังกฤษธุรกิจคิดเป็นร้อยละ 4.80 ระดับชั้นที่ศึกษา ส่วนใหญ่พบว่า ชั้นปีที่ 1 คิดเป็น ร้อยละ 43.24 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 36.34 และปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 20.42

**ตอนที่ 2 ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษา
นอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้**

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ใน
การนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช 2539 ไปใช้โดยรวมและรายด้าน

ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านการประกอบอาชีพ	3.68	0.52	มาก
2. ด้านการยกระดับความรู้	3.82	0.47	มาก
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	3.74	0.48	มาก
รวม	3.73	0.45	มาก

จากตาราง 3 พบว่า นักศึกษามีความคาดหวังในการนำความรู้ จากหลักสูตรการศึกษานอก
โรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้โดยรวม ความคาดหวังในระดับ
มาก ($\bar{X} = 3.73$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าความคาดหวังด้านการประกอบอาชีพ ด้านการ
ยกระดับความรู้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 3.68, 3.82, 3.74$)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้าน การประกอบอาชีพ

ความคาดหวังด้านการประกอบอาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. มีทักษะในการประกอบอาชีพตรงตามสาขาวิชาที่เรียน	3.81	0.98	มาก
2. มีความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์อย่างถูกวิธี	3.63	0.78	มาก
3. ปฏิบัติงานอย่างมีขั้นตอนและถูกต้องตามหลักวิชาชีพ	3.70	0.77	มาก
4. สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาอาชีพได้มากขึ้น	3.63	0.79	มาก
5. ความรู้ จากวิชาชีพที่เรียนส่งผลให้มีรายได้เพิ่มขึ้น	3.59	0.90	มาก
6. ได้รับความรู้ตรงสาขาอาชีพที่ปฏิบัติงาน	3.60	0.86	มาก
7. สามารถนำความรู้จากหมวดวิชาสามัญไปใช้ ในการประกอบอาชีพได้	3.71	0.80	มาก
8. สามารถนำความรู้จากหมวดวิชาวิชาชีพเฉพาะไปใช้ ในการ ประกอบอาชีพได้	3.79	0.80	มาก
9. สามารถนำความรู้จากหมวดวิชาเลือกสัมพันธไปใช้ ในการประกอบอาชีพได้	3.60	0.72	มาก
10. สามารถนำความรู้จากหมวดวิชาเลือกเสรีไปใช้ในการ ประกอบอาชีพได้	3.55	0.80	มาก
11. จากการศึกษาตามหลักสูตรนี้ช่วยให้นักศึกษามีความ รับผิดชอบต่องานในหน้าที่	3.82	0.71	มาก
12. นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อสามารถประกอบอาชีพแข่งขัน กับผู้อื่นได้	3.64	0.79	มาก
13. นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อความก้าวหน้าและความมั่นคง ในวิชาชีพ	3.89	0.82	มาก
14. นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อเลื่อนตำแหน่งในหน้าที่การงาน	3.71	0.86	มาก
15. นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อช่วยให้หางานทำได้ง่ายขึ้น	3.84	0.76	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ความคาดหวังด้านการประกอบอาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
16. นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อนำไปประกอบอาชีพอิสระหรือเป็นเจ้าของกิจการ	3.54	0.94	มาก
17. นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อนำไปประกอบอาชีพหลัก	3.62	0.83	มาก
18. นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อนำไปประกอบอาชีพเสริมได้	3.57	0.80	มาก
19. นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ	3.76	0.81	มาก
รวม	3.68	0.52	มาก

จากตาราง 4 พบว่าความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการประกอบอาชีพโดยรวมมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความหวังระดับมาก ($\bar{X} = 3.54 - 3.89$) จำนวน 19 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 13 นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อความก้าวหน้าและความมั่นคงในวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.89$) รองลงมาคือ ข้อ 15 นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อช่วยให้หางานทำได้ง่ายขึ้น ($\bar{X} = 3.84$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 16 นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อนำไปประกอบอาชีพอิสระหรือเป็นเจ้าของกิจการ ($\bar{X} = 3.54$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการยกระดับความรู้

ความคาดหวังด้านการยกระดับความรู้	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. เป็นวิชาชีพที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถตนเอง	3.76	0.78	มาก
2. สามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาตนเองและได้รับวุฒิการศึกษาสูงขึ้น	3.97	0.75	มาก
3. นำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้รับจ้างที่นายจ้างต้องการ	3.85	0.78	มาก
4. มีความสามารถฝึกฝนตนเองให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ต่อผู้ร่วมงาน	3.90	0.73	มาก
5. มีความรู้เรื่องกฎหมายเบื้องต้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับตนเองได้	3.67	0.79	มาก
6. หลังจากจบการศึกษาต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	3.93	0.79	มาก
7. มีความสามารถแก้ปัญหาและข้อขัดข้องด้วยวิธีการทางปัญญา	3.71	0.79	มาก
8. นำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง			
9. มีความรับผิดชอบ ต่อตนเอง สังคม รู้จักแก้ปัญหาอย่างมีวิจารณญาณ	3.86	0.68	มาก
10. ประพฤติตนให้อยู่ในระเบียบวินัย กติกา และมารยาท	3.79	0.71	มาก
	3.80	0.71	มาก
รวม	3.82	0.47	มาก

จากตาราง 5 พบว่าความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการยกระดับความรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67 - 3.97$) จำนวน 10 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 2 สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาตนเอง และได้รับวุฒิการศึกษาสูงขึ้น ($\bar{x} = 3.97$) รองลงมาคือ ข้อ 6 หลังจากจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{x} = 3.93$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 5 มีความรู้ เรื่องกฎหมายเบื้องต้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับตนเองได้ ($\bar{x} = 3.67$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการ
นำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช 2539 ไปใช้ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ความคาดหวังด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. มีความสามารถในการใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อนำไปสู่กระบวนการคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้	3.80	0.69	มาก
2. สามารถปฏิบัติตนตามบทบาทหน้าที่ในฐานะสมาชิกกลุ่มได้	3.71	0.74	มาก
3. สามารถปฏิบัติตนตามหลักธรรมคำสอนของศาสนาที่นับถือ	3.77	0.76	มาก
4. มีส่วนร่วมในการพัฒนาความเป็นอยู่ของตนเองและชุมชนมากขึ้น	3.81	0.75	มาก
5. ได้รับการพัฒนาด้านจิตใจ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	3.87	0.70	มาก
6. มีการพัฒนาตนเอง ครอบครัว และสังคมให้ดีขึ้นเท่าเทียมกับบุคคลอื่น	3.82	0.73	มาก
7. มีส่วนร่วมในการพัฒนาความเป็นอยู่และการดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ	3.91	0.69	มาก
8. การศึกษาช่วยพัฒนาจิตใจให้มีคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมมากขึ้น	3.90	0.70	มาก
9. สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนไปอันตึงามของชาติ	3.83	0.73	มาก
10. มีส่วนร่วมในการส่งเสริมศิลปะวัฒนธรรม และประเพณีอันตึงามของชาติ	3.70	0.69	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ความคาดหวังด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
11. มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	3.64	0.75	มาก
12. นำความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพที่ได้รับเผยแพร่เพื่อช่วยแก้ปัญหาด้านเศรษฐกิจกับคนในชุมชนได้	3.56	0.77	มาก
13. มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่	3.60	0.75	มาก
14. สามารถนำทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้มากขึ้น	3.61	0.73	มาก
15. มีความรู้พื้นฐานในเรื่องปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ	3.54	0.83	มาก
16. สามารถแนะนำความรู้และสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ร่วมงานได้	3.71	0.77	มาก
รวม	3.74	0.48	มาก

จากตาราง 6 พบว่าความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยรวมมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54 - 3.91$) จำนวน 16 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อ 7 มีส่วนร่วมในการพัฒนาความเป็นอยู่และการดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ ($\bar{X} = 3.91$) รองลงมาคือ ข้อ 8 การศึกษาช่วยพัฒนาจิตใจให้มีคุณธรรม จริยธรรมและ วัฒนธรรมมากขึ้น ($\bar{X} = 3.90$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 15 มีความรู้พื้นฐานในเรื่องปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ ($\bar{X} = 3.54$)

**ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จาก
หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้**

3.1 เปรียบเทียบตามเพศ เป็นการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 “ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มี
เพศต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช
2539 ไปใช้ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน ” ดังผลในตาราง 7

ตาราง 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่
ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามเพศโดยรวมและรายด้าน

ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่	เพศชาย		เพศหญิง		t
	(N = 128)		(N = 205)		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านการประกอบอาชีพ	3.79	0.43	3.62	0.56	8.84**
2. ด้านการยกระดับความรู้	3.89	0.43	3.78	0.49	2.30
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	3.83	0.41	3.68	0.51	6.71**
รวม	3.83	0.39	3.68	0.47	5.39*

จากตาราง 7 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่เพศต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตร
การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้โดยรวมแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณา
รายด้านพบว่า ด้านการประกอบอาชีพและด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการยกระดับความรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 เปรียบเทียบตามอายุ เป็นการทดสอบสมมติฐานข้อ 2 “ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน ” ดังผลในตาราง 8

ตาราง 8 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้จำแนกตามอายุโดยรวมและรายด้าน

ความคาดหวัง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS.	MS.	F
1. ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	7.05	3.52	14.11**
	ภายในกลุ่ม	330	82.40	0.25	
	รวม	332	89.45		
2. ด้านการยกระดับความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	3.46	1.73	8.12**
	ภายในกลุ่ม	330	70.33	0.21	
	รวม	332	73.79		
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	2	5.43	2.72	12.55**
	ภายในกลุ่ม	330	71.43	0.22	
	รวม	332	76.86		
รวม 3 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	5.56	2.78	15.15**
	ภายในกลุ่ม	330	60.59	0.18	
	รวม	332	66.15		

จากตาราง 8 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้ เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทดสอบเป็นรายคู่ดังตาราง 9 – 12

ตาราง 9 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้จำแนกตามอายุโดยรวม

อายุ	$\bar{x}$	20 – 30 ปี (N = 169)	ต่ำกว่า 20 ปี (N = 61)	มากกว่า 30 ปี (N = 103)
		3.64	3.68	3.93
20- 30 ปี	3.64	-	0.04	0.29**
ต่ำกว่า 20 ปี	3.68	-	-	0.25**
มากกว่า 30 ปี	3.93	-	-	-

จากตาราง 9 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุมากกว่า 30 ปี มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้โดยรวมแตกต่างจากนักศึกษาที่มีอายุ 20 – 30 ปี และอายุต่ำกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 10 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้จำแนกตามอายุด้านการประกอบอาชีพ

อายุ	$\bar{X}$	20 - 30 ปี (N = 169)	ต่ำกว่า 20 ปี (N = 61)	มากกว่า 30 ปี (N = 103)
		3.57	3.64	3.90
20 - 30 ปี	3.57	-	0.07	0.33**
ต่ำกว่า 20 ปี	3.64	-	-	0.26**
มากกว่า 30 ปี	3.90	-	-	-

จากตาราง 10 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุมากกว่า 30 ปี มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ด้านการประกอบอาชีพแตกต่างจากนักศึกษาที่มีอายุ 20 – 30 ปีและอายุต่ำกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 11 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการในความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้จำแนกตามอายุด้านการยกระดับความรู้

อายุ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 20 ปี (N = 61)	20 – 30 ปี (N = 169)	มากกว่า 30 ปี (N = 103)
		3.75	3.76	3.98
ต่ำกว่า 20 ปี	3.75	-	0.01	0.22**
20 – 30 ปี	3.76	-	-	0.23**
มากกว่า 30 ปี	3.98	-	-	-

จากตาราง 11 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุมากกว่า 30 ปี มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ด้านการยกระดับความรู้แตกต่างจากนักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี และอายุ 20 – 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 12 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้จำแนกตามอายุด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

อายุ	$\bar{X}$	20 – 30 ปี (N = 169)	ต่ำกว่า 20 ปี (N = 61)	มากกว่า 30 ปี (N = 103)
		3.64	3.68	3.92
20 – 30 ปี	3.64	-	0.04	0.29**
ต่ำกว่า 20 ปี	3.68	-	-	0.24**
มากกว่า 30 ปี	3.92	-	-	-

จากตาราง 12 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุมากกว่า 30 ปี มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างจากนักศึกษาที่มีอายุ 20 – 30 ปีและอายุต่ำกว่า 20 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 เปรียบเทียบตามอาชีพ เป็นการทดสอบสมมติฐาน ข้อ 3. “ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน ” ดังผลในตาราง 13

ตาราง 13 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้จำแนกตามอาชีพโดยรวมและรายด้าน

ความคาดหวัง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS.	MS.	F
1. ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	3.89	1.95	7.51**
	ภายในกลุ่ม	330	85.56	0.26	
	รวม	332	89.45		
2. ด้านการยกระดับความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	1.58	0.79	3.62*
	ภายในกลุ่ม	330	72.21	0.22	
	รวม	332	73.79		
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	2	3.33	1.66	7.47**
	ภายในกลุ่ม	330	73.54	0.22	
	รวม	332	76.86		
รวม 3 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.85	1.42	7.42**
	ภายในกลุ่ม	330	63.30	0.19	
	รวม	332	66.15		

จากตาราง 13 พบว่านักศึกษาที่มีอาชีพต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ทั้ง 3 ด้านโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการประกอบอาชีพและด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการยกระดับความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทดสอบรายคู่ ดังตาราง 14 – 16

ตาราง 14 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้จำแนกตามอาชีพโดยรวม

อาชีพ		รับจ้าง (N = 211)	ประกอบอาชีพอิสระ (N = 55)	รับราชการ (N = 67)
	$\bar{x}$	3.68	3.74	3.91
รับจ้าง	3.68	-	0.06	0.24**
ประกอบอาชีพอิสระ	3.74	-	-	0.17
รับราชการ	3.91	-	-	-

จากตาราง 14 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพรับราชการมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมแตกต่างจากนักศึกษาที่มีอาชีพรับจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างทางสถิติ

ตาราง 15 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้
จำแนกตามอาชีพ ด้านการประกอบอาชีพ

อาชีพ	$\bar{X}$	รับจ้าง (N = 211)	ประกอบอาชีพอิสระ (N = 55)	รับราชการ (N = 67)
		3.62	3.65	3.90
รับจ้าง	3.62	-	0.03	0.27**
ประกอบอาชีพอิสระ	3.65	-	-	0.25*
รับราชการ	3.90	-	-	-

จากตาราง 15 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพรับราชการมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการประกอบอาชีพแตกต่างจากนักศึกษาที่มีอาชีพรับจ้างและประกอบอาชีพอิสระอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 และ .05

ตาราง 16 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้
จำแนกตาม อาชีพด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

อาชีพ	$\bar{x}$	รับจ้าง (N = 211)	ประกอบอาชีพอิสระ (N = 55)	รับราชการ (N = 67)
		3.68	3.73	3.93
รับจ้าง	3.68	-	0.05	0.26**
ประกอบอาชีพอิสระ	3.73	-	-	0.21
รับราชการ	3.93	-	-	-

จากตาราง 16 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพรับราชการมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างจากนักศึกษาที่มีอาชีพรับจ้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างทางสถิติ

3.4 เปรียบเทียบตามรายได้ เป็นการทดสอบสมมติฐาน ข้อ 4 “ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน ” ดังผลในตาราง 17

ตาราง 17 เปรียบเทียบความแปรปรวนความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามรายได้โดยรวมและรายด้าน

ความคาดหวัง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS.	MS.	F
1.ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.63	0.81	3.06*
	ภายในกลุ่ม	330	87.82	0.27	
	รวม	332	89.45		
2.ด้านการยกระดับความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	2.12	1.06	4.89**
	ภายในกลุ่ม	330	71.67	0.22	
	รวม	332	73.99		
3.ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	2	2.08	1.04	4.58**
	ภายในกลุ่ม	330	74.79	0.23	
	รวม	332	76.86		
รวม 3 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.84	0.92	4.71**
	ภายในกลุ่ม	330	64.31	0.20	
	รวม	332	66.15		

จากตาราง 17 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ทั้ง 3 ด้าน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และเมื่อพิจารณารายด้านแต่ละด้านพบว่าด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้าน การยกระดับความรู้ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพบความแตกต่างทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบรายคู่ดังตาราง 18 – 20

ตาราง 18 ทดสอบความแตกต่างรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามรายได้โดยรวม

รายได้	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 4,500 บาท (N = 102)	4,500– 5,000 บาท (N = 82)	มากกว่า 5,000บาท (N = 149)
		3.65	3.69	3.81
ต่ำกว่า 4,500บาท	3.65	-	0.04	0.16*
4,500 – 5,000 บาท	3.69	-	-	0.12
มากกว่า 5,000บาท	3.81	-	-	-

จากตาราง 18 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้มากกว่า 5,000 บาท มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้โดยรวมแตกต่างจากนักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,500 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างทางสถิติ

ตาราง 19 ทดสอบความแตกต่างรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามรายได้ด้านการยกระดับความรู้

รายได้	$\bar{x}$	ต่ำกว่า 4,500 บาท	4,500– 5,000 บาท	มากกว่า 5,000บาท
		(N = 102)	(N = 82)	(N = 149)
		3.72	3.82	3.90
ต่ำกว่า 4,500 บาท	3.72	-	0.10	0.19**
4,500 – 5,000 บาท	3.82	-	-	0.08
มากกว่า 5,000บาท	3.90	-	-	-

จากตาราง 19 พบว่านักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 5,000 บาท มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ด้านการยกระดับความรู้แตกต่างจากนักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,500 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างทางสถิติ

ตาราง 20 ทดสอบความแตกต่างรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามรายได้ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

รายได้	$\bar{x}$	ต่ำกว่า 4,500 บาท	4,500– 5,000 บาท	มากกว่า 5,000 บาท
		N = 102	N = 82	N = 149
		3.65	3.69	3.82
ต่ำกว่า 4,500 บาท	3.65	-	0.04	0.18 *
4,500–5,000 บาท	3.69	-	-	0.13
มากกว่า 5,000 บาท	3.82	-	-	-

จากตาราง 20 พบว่านักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 5,000 บาท มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างจากนักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,500 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างทางสถิติ

3.5 เปรียบเทียบตามประสบการณ์ในการทำงาน เป็นการทดสอบสมมติฐาน

ข้อ 5 “ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน ” ดังผลในตาราง 21

ตาราง 21 เปรียบเทียบความแปรปรวนความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้าน

ความคาดหวัง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS.	MS.	F
1. ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	9.31	4.66	19.17**
	ภายในกลุ่ม	330	80.14	0.24	
	รวม	332	89.45		
2. ด้านการยกระดับความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	3.85	1.93	9.08**
	ภายในกลุ่ม	330	69.94	0.21	
	รวม	332	73.79		
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	2	6.35	3.18	14.86**
	ภายในกลุ่ม	330	70.51	0.21	
	รวม	332	76.86		
รวม 3 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	6.85	3.43	19.07**
	ภายในกลุ่ม	330	59.29	.18	
	รวม	332	66.15		

จากตาราง 21 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ทั้ง 3 ด้าน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เมื่อพบความแตกต่างทางสถิติผู้วิจัยจึงทดสอบรายคู่ ดังตาราง 22 - 25

ตาราง 22 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานโดยรวม

ประสบการณ์ในการทำงาน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 2 ปี	2 – 5 ปี	มากกว่า 5 ปี
		(N = 156)	(N = 89)	(N = 88)
	$\bar{X}$	3.64	3.66	3.97
น้อยกว่า 2 ปี	3.64	-	0.02	0.33**
2 – 5 ปี	3.66	-	-	0.31**
มากกว่า 5 ปี	3.97	-	-	-

จากตาราง 22 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5 ปี มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมแตกต่างจากนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 2 ปี และ 2 – 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 23 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้านการประกอบอาชีพ

ประสบการณ์ในการทำงาน	$\bar{x}$	น้อยกว่า 2 ปี	2 – 5 ปี	มากกว่า 5 ปี
		(N = 156)	(N = 89)	(N = 88)
	$\bar{x}$	3.57	3.61	3.96
น้อยกว่า 2 ปี	3.57	-	0.04	0.39**
2 – 5 ปี	3.61	-	-	0.35**
มากกว่า 5 ปี	3.96	-	-	-

จากตาราง 23 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5 ปีมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการประกอบอาชีพแตกต่างจากนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 2 ปี และ 2 – 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 24 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตร
การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตาม
ประสบการณ์ในการทำงาน ด้านการยกระดับความรู้

ประสบการณ์ในการทำงาน	$\bar{x}$	น้อยกว่า 2 ปี	2 – 5 ปี	มากกว่า 5 ปี
		(N = 156)	(N = 89)	(N = 88)
		3.75	3.77	4.00
น้อยกว่า 2 ปี	3.75	-	0.02	0.25**
2 – 5 ปี	3.77	-	-	0.23**
มากกว่า 5 ปี	4.00	-	-	-

จากตาราง 24 พบว่านักศึกษาที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี มีความคาดหวังในการนำ
ความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539
ไปใช้ ด้านการยกระดับความรู้แตกต่างจากนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า
2 ปี และ 2 – 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 25 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ประสบการณ์ในการทำงาน	$\bar{X}$	2 – 5 ปี	น้อยกว่า 2 ปี	มากกว่า 5 ปี
		(N = 89)	(N = 156)	(N = 88)
		3.65	3.66	3.97
2 – 5 ปี	3.65	-	0.01	0.31**
น้อยกว่า 2 ปี	3.66	-	-	0.31**
มากกว่า 5 ปี	3.97	-	-	-

จากตาราง 25 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี มีความคาดหวังในการ นำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างจากนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 2 – 5 ปี และน้อยกว่า 2 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.6 เปรียบเทียบตามประเภทวิชาที่ศึกษา เป็นการทดสอบสมมติฐาน ข้อ 6 “ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน ” ดังผลในตาราง 26

ตาราง 26 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามประเภทวิชาโดยรวมและรายด้าน

ความคาดหวัง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS.	Ms.	F
1.ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	7.01	3.51	14.03**
	ภายในกลุ่ม	330	82.44	0.25	
	รวม	332	89.45		
2.ด้านการยกระดับความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	1.03	0.52	2.34
	ภายในกลุ่ม	330	72.76	0.22	
	รวม	332	73.79		
3.ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	2	2.35	1.17	5.20**
	ภายในกลุ่ม	332	74.51	0.23	
	รวม	332	76.86		
รวม 3 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.48	1.74	9.16**
	ภายในกลุ่ม	330	62.67	0.19	
	รวม	332	66.15		

จากตาราง 26 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีประเภทวิชาต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการประกอบอาชีพและด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการยกระดับความรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติผู้วิจัยจึงทดสอบเป็นรายคู่ ดังตาราง 27 - 29

ตาราง 27 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตร
การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตาม
ประเภทวิชาที่ศึกษาโดยรวม

ประเภทวิชาที่ศึกษา		พาณิชยกรรม (N = 251)	อุตสาหกรรม (N = 60)	คหกรรม (N = 22)
	$\bar{x}$	3.68	3.82	4.06
พาณิชยกรรม	3.68	-	0.14	0.38**
อุตสาหกรรม	3.82	-	-	0.24
คหกรรม	4.06	-	-	-

จากตาราง 27 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทวิชาคหกรรมมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมแตกต่างจากนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างทางสถิติ

ตาราง 28 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตร
การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตาม
ประเภทวิชาที่ศึกษา ด้านการประกอบอาชีพ

ประเภทวิชาที่ศึกษา	$\bar{x}$	พาณิชยกรรม (N = 251)	อุตสาหกรรม (N = 60)	คหกรรม (N = 22)
		3.62	3.78	4.17
พาณิชยกรรม	3.62	-	0.16	0.56**
อุตสาหกรรม	3.78	-	-	0.39**
คหกรรม	4.17	-	-	-

จากตาราง 28 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทวิชาคหกรรมมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ด้านการประกอบอาชีพ แตกต่างจากนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 29 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตร
 การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตาม
 ประเภทวิชาที่ศึกษา ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ประเภทวิชาที่ศึกษา	$\bar{X}$	พาณิชยกรรม (N = 251)	อุตสาหกรรม (N = 60)	คหกรรม (N = 22)
		3.69	3.85	3.96
พาณิชยกรรม	3.69	-	0.16	0.27*
อุตสาหกรรม	3.85	-	-	0.11
คหกรรม	3.96	-	-	-

จากตาราง 29 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทวิชาคหกรรมมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างจากนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทวิชาพาณิชยกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างทางสถิติ

3.7 เปรียบเทียบตามสาขาวิชาที่ศึกษา เป็นการทดสอบสมมติฐาน ข้อ 7 “ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน ” ดังผลในตาราง 30

ตาราง 30 เปรียบเทียบความแปรปรวนความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษาโดยรวมและรายด้าน

ความคาดหวัง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS.	Ms.	F
1.ด้านประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	5	8.00	1.60	6.42**
	ภายในกลุ่ม	327	81.45	0.25	
	รวม	332	89.45		
2.ด้านการยกระดับความรู้	ระหว่างกลุ่ม	5	2.79	0.56	2.57*
	ภายในกลุ่ม	327	71.00	0.22	
	รวม	332	73.79		
3.ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	5	4.70	0.94	4.26**
	ภายในกลุ่ม	327	72.16	0.22	
	รวม	332	76.86		
รวม 3 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	5	5.01	1.00	5.36**
	ภายในกลุ่ม	327	61.14	0.19	
	รวม	332	66.15		

จากตาราง 30 พบว่านักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 7 ที่ตั้งไว้เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ส่วนด้านการยกระดับความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติผู้วิจัยจึงทดสอบเป็นรายคู่ ดังตาราง. 31 – 33

ตาราง 31 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษาโดยรวม

สาขาวิชาที่ศึกษา	อังกฤษ ธุรกิจ (N = 16)	การจัด การ (N=159)	คอม พิวเตอร์ ธุรกิจ (N =82)	ช่าง ยนต์ (N= 28)	ช่างเชื่อม อุตสาหกรรม (N= 28)	การดูแล เด็กและ ผู้สูงอายุ (N= 20)
$\bar{X}$	3.44	3.67	3.75	3.77	3.93	4.04
อังกฤษธุรกิจ	3.44	-	0.23	0.31	0.33	0.49*
การจัดการ	3.67	-	0.08	0.10	0.26	0.37*
คอมพิวเตอร์ ธุรกิจ	3.75	-	-	0.02	0.18	0.29
ช่างยนต์	3.77	-	-	-	0.16	0.27
ช่างเชื่อมอุตสาหกรรม	3.93	-	-	-	-	0.11
การดูแลเด็ก และผู้สูงอายุ	4.04	-	-	-	-	-

จากตาราง 31 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่สาขาวิชาการดูแลเด็กและผู้สูงอายุมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้โดยรวมแตกต่างจากนักศึกษาผู้ใหญ่สาขาวิชาอังกฤษธุรกิจและการจัดการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 นอกจากนั้นพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่สาขาวิชาช่างเชื่อมอุตสาหกรรมมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมแตกต่างจากนักศึกษาผู้ใหญ่สาขาวิชาอังกฤษธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างทางสถิติ

ตาราง 32 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา ด้านประกอบอาชีพ

สาขาวิชาที่ศึกษา		อังกฤษ ธุรกิจ (N = 16)	การจัด การ (N=159)	คอม พิวเตอร์ ธุรกิจ (N = 82)	ช่าง ยนต์ (N =28)	ช่างเชื่อม อุตสาหกรรม (N = 28)	การดูแล เด็กและผู้ สูงอายุ (N = 20)
	$\bar{X}$	3.43	3.60	3.67	3.74	3.92	4.15
อังกฤษธุรกิจ	3.43	-	0.17	0.24	0.31	0.49	0.71*
การจัดการ	3.60	-	-	0.07	0.14	0.32	0.54**
คอมพิวเตอร์	3.67	-	-	-	0.07	0.25	0.47*
ธุรกิจ							
ช่างยนต์	3.74	-	-	-	-	0.18	0.41
ช่างเชื่อม	3.92	-	-	-	-	-	0.23
อุตสาหกรรม							
การดูแลเด็ก	4.15	-	-	-	-	-	-
และผู้สูงอายุ							

ตาราง 32 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่สาขาวิชาการดูแลเด็กและผู้สูงอายุมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการประกอบอาชีพ แตกต่างจากนักศึกษาสาขาวิชาอังกฤษธุรกิจสาขาวิชาการจัดการและสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างทางสถิติ

ตาราง 33 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สาขาวิชาที่ศึกษา		อังกฤษ ธุรกิจ (N = 16)	การจัด การ (N = 159)	ช่างยนต์ (N = 28)	คอม พิวเตอร์ ธุรกิจ (N = 82)	การดูแล เด็กและ ผู้สูงอายุ (N = 20)	ช่างเชื่อม อุตสาหกรรม (N = 28)
	$\bar{x}$	3.10	3.61	3.62	3.66	3.69	3.95
อังกฤษธุรกิจ	3.10	-	0.51	0.52	0.56	0.54*	0.57**
การจัดการ	3.61	-	-	0.01	0.05	0.08	0.34
ช่างยนต์	3.62	-	-	-	0.04	0.07	0.33
คอมพิวเตอร์ ธุรกิจ	3.66	-	-	-	-	0.03	0.29
การดูแลเด็ก และผู้สูงอายุ	3.69	-	-	-	-	-	0.26
ช่างเชื่อม อุตสาหกรรม	3.95	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 33 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่สาขาวิชาช่างเชื่อมและสาขาวิชาดูแลเด็กและผู้สูงอายุ มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างจากนักศึกษาผู้ใหญ่สาขาวิชาอังกฤษธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างทางสถิติ

3.8 เปรียบเทียบตามระดับชั้นที่ศึกษา เป็นการทดสอบสมมติฐาน ข้อ 8 “ นักศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีระดับชั้นที่ศึกษาต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน” ดังผลในตาราง 34

ตาราง 34 เปรียบเทียบความแปรปรวนความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามระดับชั้นที่ศึกษา โดยรวมและรายด้าน

ความคาดหวัง	แหล่งความแปรปรวน	df.	SS.	MS.	F
1. ด้านประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.26	0.13	0.48
	ภายในกลุ่ม	330	89.19	0.27	
	รวม	332	89.45		
2. ด้านยกระดับความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	0.40	0.20	0.91
	ภายในกลุ่ม	330	73.39	0.22	
	รวม	332	73.79		
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	2	0.50	0.25	1.07
	ภายในกลุ่ม	330	76.36	0.23	
	รวม	332	76.86		
รวม 3 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.31	0.16	0.78
	ภายในกลุ่ม	330	65.84	0.20	
	รวม	332	66.15		

จากตาราง 34 พบว่านักศึกษาที่มีระดับชั้นที่ศึกษาต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้

แบบสอบถามทั้งหมด 333 ฉบับ นักศึกษาผู้ใหญ่ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 161 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 48.35 ดังแสดงในตาราง 35 – 38

ตาราง 35 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการประกอบอาชีพ

ข้อเสนอแนะด้านการประกอบอาชีพ	ความถี่
ข้อเสนอแนะ	
1. ต้องการให้มีวิทยากรสอนเสริมที่มีความรู้ความชำนาญด้านอาชีพในสาขาวิชาที่เรียนมาแนะนำเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อให้มีความสามารถแข่งขันทางด้านอาชีพเพิ่มมากขึ้น เช่น วิชาคอมพิวเตอร์ ช่างเชื่อม ช่างยนต์ ฯลฯ	42
2. หลังจากจบการศึกษาแล้วต้องการให้ฝึกอบรมเพิ่มเติมในหลักสูตรการเป็นเจ้าของกิจการด้วยตนเอง เช่น ช่องทางธุรกิจ การหาแหล่งเงินทุน เป็นต้น	38
3. เมื่อจบการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพแล้ว ต้องการให้นำไปทดสอบฝีมือแรงงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อรับรองมาตรฐานวิชาชีพให้	31
4. ควรจัดหาอุปกรณ์เพิ่มขึ้น เพื่อฝึกทักษะในการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ จะได้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพให้ดีขึ้น	26
5. อยากให้มีเวลาเรียนเพิ่มขึ้นจะได้มีเวลาฝึกทักษะด้านอาชีพเพื่อนำความรู้ความสามารถไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ชำนาญการมากขึ้น	24

จากตาราง 35 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการประกอบอาชีพ จำนวน 5 ข้อ ข้อที่มีความถี่มากที่สุด คือ ข้อ 1 ต้องการให้มีวิทยากรสอนเสริม ที่มีความรู้ความชำนาญทางด้านอาชีพในสาขาวิชาที่เรียนมาแนะนำเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อให้มีความสามารถแข่งขันทางด้านอาชีพเพิ่มมากขึ้น เช่น วิชาคอมพิวเตอร์ ช่างเชื่อม ช่างยนต์ ฯลฯ รองลงมา คือ ข้อ 2 หลังจากจบการศึกษาแล้วต้องการให้ฝึกอบรมเพิ่มเติมในหลักสูตรการเป็นเจ้าของธุรกิจด้วยตนเอง เช่น ช่องทางธุรกิจการหาแหล่งเงินทุน

ตาราง 36 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการยกระดับความรู้

ข้อเสนอแนะด้านการยกระดับความรู้	ความถี่
ข้อเสนอแนะ	
1. ต้องการให้ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ ช่างยนต์ ฯลฯ	31
2. ขอให้เปิดหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่ง	29
3. ต้องการให้เปิดหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพิ่มหลาย ๆ วิชา เช่น ประกาศนียบัตรวิชาชีพด้านการเกษตร ด้านการคหกรรมอาหารสำเร็จรูป	27
4. อยากให้เปิดหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนจนถึงระดับปริญญาตรี	25
5. ต้องการให้ปรับปรุงเวลาในการพบกลุ่มเพิ่มมากขึ้น เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้แน่นขึ้น เนื่องจากเนื้อหาวิชามีจำนวนมาก	20
6. ต้องการให้มีการฝึกปฏิบัติให้มากขึ้น	20
7. ขอให้จัดการสอนเสริมในหมวดวิชาสามัญ เพื่อให้สามารถแข่งขันกับนักศึกษาหลักสูตรอื่น ๆ	9

จากตาราง 36 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการยกระดับความรู้ จำนวน 7 ข้อ ข้อที่มีความถี่มากที่สุด คือ ข้อ 1 ต้องการให้ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ ช่างยนต์ ฯลฯ รองลงมา คือ ข้อ 2 ขอให้เปิดหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่ง

ตาราง 37 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ความถี่
ข้อเสนอแนะ	
1. ควรจัดทำหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพในชุมชน เช่น ด้านเกษตร ด้านคหกรรมศาสตร์	48
2. ควรมีการฝึกอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับ หลักสูตรผู้นำชุมชน	34
3. ต้องการให้มีการเรียนการสอนด้านการปรับปรุงบุคลิกภาพ	28
4. ต้องการให้มีหลักสูตรการประกอบธุรกิจในครัวเรือน ไม่ต้องออกไปหางานที่อื่นทำ	25
5. ควรมีการนำนักศึกษาไปศึกษาดูงานนอกสถานที่บ้างเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์	23

จากตาราง 37 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต จำนวน 5 ข้อ ข้อที่มีความถี่มากที่สุด คือ ข้อ 1 ควรจัดทำหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพในชุมชน เช่น ด้านเกษตร ด้านคหกรรมศาสตร์ รองลงมาคือ ข้อ 2 ควรมีการฝึกอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตรผู้นำชุมชน

ตาราง 38 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับความคาดหวังในการ นำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ	ความถี่
1. ควรปรับปรุงชุดวิชาที่ใช้อยู่ให้เป็นปัจจุบัน	24
2. ควรมีสื่อประกอบการเรียนให้เพิ่มมากขึ้นเพราะหาสื่อยาก	12
3. ควรปรับปรุงหลักสูตรให้เหลือ 2 ปี	12
4. ควรประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ให้มากขึ้น	8

จากตาราง 38 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำนวน 4 ข้อ ข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือ ข้อ 1 ควรปรับปรุงชุดวิชาที่ใช้อยู่ให้เป็นปัจจุบันรองลงมาคือข้อ2ควรมีสื่อประกอบการเรียนให้เพิ่มมากขึ้นเพราะหาสื่อยาก

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร นักวิชาการ ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้นำมาพิจารณาปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตร และแนวทางการจัดการศึกษาให้เหมาะสมสอดคล้อง และตอบสนองความต้องการของผู้เรียนให้มากขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการยกระดับความรู้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต
2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ รวม 3 ด้าน โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน สาขาวิชาที่ศึกษา ประเภทวิชาที่ศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับชั้นที่ศึกษา
3. เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงระดับความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ เพื่อให้ครู ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ ได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผลการศึกษาให้ประโยชน์โดยตรงต่อกรมการศึกษานอกโรงเรียน สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อประกอบเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ให้สอดคล้องกับความคาดหวังและความต้องการของผู้เรียนต่อไป

3. ผลการศึกษาให้ประโยชน์ในทางการวิจัย การศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำไปสู่การศึกษาวิจัยในด้านการศึกษาผู้ใหญ่ และการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
2. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
3. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
4. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
5. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
6. นักศึกษาผู้ใหญ่สาขาวิชาต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
7. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
8. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระดับชั้นที่ศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้างนี้ คือ นักศึกษาผู้ใหญ่หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ในเขตภาคกลาง ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 18 ศูนย์ฯ ดังนี้ ศูนย์ฯ จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี อยุธยา ราชบุรี ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี สุพรรณบุรี อ่างทอง อุทัยธานี ตน.กทม. 1-2-3-4 จำนวน 2,100 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยการประมาณการจากตารางสำเร็จของ ยามาเน่ (Yamane, 1967 : 887) กำหนดค่าความคลาดเคลื่อน ที่ระดับ .05 จะได้กลุ่มตัวอย่าง 333 คน ในการคัดเลือกใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการยกระดับความรู้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เมื่อนำไปทดลองใช้แล้วพบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 แบ่งเป็นเครื่องมือ 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการยกระดับความรู้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของ ลิเคิร์ท (Likert Scale) คือ ความคาดหวังมากที่สุดถึงความคาดหวังน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์จากอธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน ถึง ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนมีนาคม 2545 แบบสอบถามทุกฉบับมีความสมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้ง 333 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS for windows Version 10) ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และคำนวณหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ระดับความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ทั้ง 3 ด้าน โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) เป็นรายข้อและรายด้าน
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t – test และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ F-test และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบของ เชฟเฟ (Scheffe ' s Method)
4. วิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิด นำมาวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis) จัดประเด็นตามเนื้อหาที่ผู้ตอบเสนอมา แล้วนำไปจัดเรียงลำดับความถี่ของข้อคำตอบที่มีความหมายเหมือนกันแล้วจึงนำเสนอในรูปตาราง

สรุปผลการวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐาน นักศึกษาจำนวน 333 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.60 เพศชายร้อยละ 38.40 อายุส่วนใหญ่มีอายุ 20 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.80 รองลงมามีอายุมากกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.90 และอายุน้อยกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.30 อาชีพส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 63.40 รองลงมามีอาชีพรับราชการคิดเป็นร้อยละ 20.10 ประกอบอาชีพอิสระ คิดเป็นร้อยละ 16.50 รายได้ต่อเดือนส่วนใหญ่มีรายได้มากกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.75 รองลงมามีรายได้ต่ำกว่า 4,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.65 และรายได้ 4,500 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.60 ประสบการณ์ในการทำงานส่วนใหญ่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.85 รองลงมา 2 – 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.73 และมากกว่า 5 ปี ร้อยละ 26.42 ประเภทวิชาที่ศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม คิดเป็นร้อยละ 75.40 รองลงมาประเภทวิชาอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 18.00 และ คหกรรมคิดเป็นร้อยละ 6.60 สาขาวิชาที่ศึกษา พบว่าส่วนใหญ่ศึกษาในสาขาวิชา การจัดการ คิดเป็นร้อยละ 47.75 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 24.62 สาขาวิชาช่างยนต์ คิดเป็นร้อยละ 8.41 สาขาวิชาช่างเชื่อมอุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ 8.41 สาขาวิชาการดูแลเด็กและผู้สูงอายุ คิดเป็นร้อยละ 6.01 และสาขาวิชาอังกฤษธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 4.80 ระดับชั้นที่ศึกษา ส่วนใหญ่พบว่า ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 43.24 รองลงมาคือชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 36.34 และปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 20.42

2. ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.73$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

2.1 ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการประกอบอาชีพโดยรวมอยู่ใน ระดับ ($\bar{x} = 3.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคาดหวังระดับมาก ($\bar{x} = 3.54 - 3.89$) จำนวน 19 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 13 นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อความก้าวหน้าและความมั่นคงในวิชาชีพ ($\bar{x} = 3.89$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 16 นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อนำไปประกอบอาชีพอิสระหรือเป็นเจ้าของกิจการ ($\bar{x} = 3.54$)

2.2 ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตร

การศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการยกระดับความรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.82$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67-3.97$) จำนวน 10 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 2 สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาตนเอง และได้รับวุฒิการศึกษาสูงขึ้น ($\bar{X}=3.97$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 5 มีความรู้เรื่องกฎหมายเบื้องต้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับตนเองได้ ($\bar{X}=3.67$)

2.3 ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำหลักสูตรการศึกษา

นอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยรวมมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X}=3.74$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X}=3.54-3.91$) จำนวน 16 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อ 7 มีส่วนร่วมในการพัฒนาความเป็นอยู่และการดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ ($\bar{X}=3.91$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 15 มีความรู้พื้นฐานในเรื่องปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ ($\bar{X}=3.54$)

3. เปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนกตามเพศ อายุ รายได้ต่อเดือน ประสบการณ์ในการทำงาน ประเภทวิชาที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับชั้นที่ศึกษา

3.1 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้

จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการประกอบอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่านักศึกษาเพศชายมีความคาดหวังมากกว่าเพศหญิง ส่วนด้านการยกระดับความรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จาก

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่านักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 30 ปี มีความคาดหวังมากกว่านักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี และ อายุ 20 – 30 ปี

3.3 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการประกอบอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ส่วนด้านการยกระดับความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยพบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพรับราชการมีความคาดหวังมากกว่านักศึกษาที่มีอาชีพรับจ้างและประกอบอาชีพอิสระ

3.4 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านแต่ละด้านพบว่า ด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการยกระดับความรู้ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยพบว่านักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 5,000 บาท มีความคาดหวังมากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,500 บาท

3.5 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5 ปี มีความคาดหวังมากกว่านักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 2 ปี และ 2 – 5 ปี

3.6 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่านักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม มีความคาดหวังมากกว่านักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม และอุตสาหกรรม ส่วนด้านการยกระดับความรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.7 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสาขาวิชาที่ต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการดูแลเด็กและผู้สูงอายุ มีความคาดหวังมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาอังกฤษธุรกิจ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ด้านการยกระดับความรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05โดยพบว่านักศึกษาสาขาวิชาช่างเชื่อมอุตสาหกรรม และสาขาวิชาการดูแลเด็กและผู้สูงอายุมีความคาดหวังมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาอังกฤษธุรกิจ

3.8 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระดับชั้นที่ศึกษาต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับความคาดหวังในการนำ ความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) มีนักศึกษาผู้ใหญ่ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จำนวน 161 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 48.35 จากแบบสอบถามทั้งหมด 333 ฉบับ (N = 333)

4.1 ด้านการประกอบอาชีพ นักศึกษาผู้ใหญ่ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวัง ด้านการประกอบอาชีพ จำนวน 5 ข้อ ข้อที่มีความถี่มากที่สุด คือ ข้อ 1 ต้องการให้มีวิทยากรสอนเสริม ที่มีความรู้ความชำนาญทางด้านอาชีพในสาขาวิชาที่เรียนมาแนะนำเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อให้มีความสามารถแข่งขันทางด้านอาชีพเพิ่มมากขึ้น เช่น วิชาคอมพิวเตอร์ ช่างเชื่อม วิชาช่างยนต์ ฯลฯ (N = 42) รองลงมา คือ หลังจากจบการศึกษาแล้วต้องการให้ฝึกอบรมเพิ่มเติมในหลักสูตรการเป็นเจ้าของธุรกิจด้วยตนเอง เช่น ช่องทางธุรกิจการหาแหล่งเงินทุน (N = 38)

4.2 ด้านการยกระดับความรู้ นักศึกษาผู้ใหญ่ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการยกระดับความรู้ จำนวน 7 ข้อ ข้อที่มีความถี่มากที่สุด คือ ข้อ 1 ต้องการให้ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ ช่างยนต์ ฯลฯ (N = 31) รองลงมา คือ ข้อ 2 ขอให้เปิดหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเพื่อเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่ง (N = 29)

4.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต นักศึกษาผู้ใหญ่ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต จำนวน 5 ข้อ ข้อที่มีความถี่มากที่สุด คือ ข้อ 1 ควรจัดทำหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพในชุมชน เช่น ด้านการเกษตร ด้านคหกรรมศาสตร์ (N = 48) รองลงมาคือ ข้อ 2 ควรมีการฝึกอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตรผู้นำชุมชน (N = 34)

4.4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม นักศึกษาผู้ใหญ่ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำนวน 4 ข้อ ข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือ ข้อ 1 ควรปรับปรุงชุดวิชาที่ใช้อยู่ให้เป็นปัจจุบัน (N = 24) รองลงมาคือข้อ 2 ควรมีสื่อประกอบการเรียนให้เพิ่มมากขึ้นเพราะหาซื้อยาก (N=12)

การอภิปรายผล

จากการศึกษาความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ มีประเด็นที่น่าสนใจ อภิปราย ได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$) และเมื่อพิจารณารายด้าน ผลการวิจัยพบว่าความคาดหวัง ด้านการยกระดับความรู้ ($\bar{X} = 3.82$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่านักศึกษาผู้ใหญ่เป็นผู้ที่พลาดโอกาสจากการศึกษาในระบบปกติ เนื่องจากมีเหตุผลและความจำเป็นส่วนตัวหลายประการ จึงทำให้พลาดโอกาสทางการศึกษา ดังนั้นเมื่อเขามีโอกาสได้รับการศึกษาด้วยวิธีการศึกษานอกระบบโรงเรียนความคาดหวังโดยรวมจึงอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 กรมการศึกษานอกโรงเรียน(2541 : 3) เป็นหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลังมัธยมศึกษาตอนต้น มุ่งพัฒนาแรงงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะวิชาชีพเฉพาะด้านการจัดการศึกษาเน้นสำหรับผู้ทำงานในสถานประกอบการหรือมีประสบการณ์จากการทำงานแล้วสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่สมัยใหม่ โนลส์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2538 : 138-139) ที่กล่าวว่า ผู้ใหญ่จะถูกชักจูงให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีถ้าหากว่าตรงกับความต้องการและความสนใจ และประสบการณ์ที่ผ่านมา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงสุวรรณ พันธ์มั่งมั่ง (2541 : 92 – 93) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น หน่วยฝึกอาชีพวัดนอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านการนำความรู้ไปใช้เพื่อประกอบอาชีพ ด้านการนำความรู้ไปใช้เพื่อส่วนตัว และการนำความรู้ไปใช้เพื่อชุมชน มีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

จากการศึกษาความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้เป็นรายด้านผลการวิจัยพบว่า

1.1 ด้านการประกอบอาชีพ ผลการวิจัยพบว่าความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความคาดหวังในแต่ละข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อความก้าวหน้าและความมั่นคงในวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.89$) นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อช่วยให้หางานทำได้ง่ายขึ้น ($\bar{X} = 3.84$) จากการศึกษิตตามหลักสูตรนี้ช่วยให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ ($\bar{X} = 3.82$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาผู้ใหญ่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างอยู่ในสถานประกอบการจึงมีความคาดหวังจะนำความรู้ไปประยุกต์ใช้เพื่อความก้าวหน้ามั่นคงในหน้าที่การงานให้ดียิ่งขึ้น โดยการได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีคุณภาพส่งผลให้ได้รับค่าตอบแทน และการจ้างงานในอัตราสูงขึ้น สอดคล้องกับ วิรัช กุมุทมาศ (2528:49)

ที่กล่าวว่า “ การอาชีวศึกษา หมายถึงการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมบุคคลให้มีอาชีพเป็นหลักฐานในอนาคต และเพื่อช่วยผู้ที่มีอาชีพอยู่แล้วให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพของตน หรือเปลี่ยนอาชีพใหม่ที่ดีกว่าเดิม ” และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมโภชน์ ภูระหงษ์ (2543 : 132 – 133) ได้ติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาภาคสมทบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนช่างฝีมือทหาร ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้และทักษะที่ได้รับจากเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรไปใช้ในการประกอบอาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการยกระดับความรู้ ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความคาดหวังในแต่ละข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกได้แก่ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาตนเอง และได้รับวุฒิการศึกษาสูงขึ้น ($\bar{X} = 3.97$) หลังจากจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 3.93$) และมีความสามารถฝึกฝนตนเองให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ต่อผู้ร่วมงาน ($\bar{X} = 3.90$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาผู้ใหญ่มีความต้องการที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองในด้านการศึกษา เมื่อได้รับการตอบสนองตามความต้องการแล้วจึงส่งผลให้เกิดความต้องการและความคาดหวังในการเรียนในระดับที่สูงขึ้นสอดคล้องกับ เพราพรณ เปลี่ยนภู (2524 : 326 – 327) ที่กล่าวว่าความคาดหวังในการเรียนคือ สิ่งที่ทำให้เกิดความพยายามและลงมือทำกระทำการสิ่งต่าง ๆ ซึ่งหมายความว่า การที่ผู้เรียนเชื่อว่าจะต้องมีผลบางอย่างเกิดขึ้นหลังจากการทำงานนั้นๆและสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจมนุษย์ มาสโลว์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2538: 90– 91

อ้างอิงมาจาก Abraham H Maslow. 1943) ที่กล่าวว่า บุคคลจะมีความต้องการที่ละขั้นตอนจะต่อเนื่องกันไปตลอดชีวิตของบุคคลคือจะมีอยู่ตลอดไปและบุคคลจะต้องได้รับการตอบสนองในขั้นต่ำกว่าเสียก่อนเขาจึงจะเกิดความต้องการในขั้นที่สูงขึ้นไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักรินทร์ชนประชา (2543 : 54 – 55) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้จบหลักสูตรการฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสันของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ในจังหวัดเชียงราย พบว่า ความคิดเห็นด้านการนำความรู้ไปใช้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ว่าผู้เรียนสามารถนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการพัฒนาในหน้าที่หรืออาชีพที่ทำอยู่ให้ดียิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.15$)

1.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความคาดหวังในแต่ละข้อได้แก่ มีส่วนร่วมในการพัฒนาความเป็นอยู่และการดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ ($\bar{X} = 3.91$) การศึกษาช่วยพัฒนาจิตใจให้มีคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมมากขึ้น ($\bar{X} = 3.90$) ได้รับการพัฒนาด้านจิตใจให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.87$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างในสถานประกอบการ และมีประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพที่เรียนเป็นพื้นฐาน นักศึกษาจึงคาดหวังในการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาความเป็นอยู่และดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบันได้อย่างมีคุณภาพ และได้รับการพัฒนาจิตใจให้มีคุณธรรมจริยธรรมในการประกอบอาชีพซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 และสอดคล้องกับ โกวิท วรพิพัฒน์ (2522 : 20 – 21) ที่กล่าวว่า “ การอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการทำมาหากินและการดำรงชีวิต ” และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นวลจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล (2540 : 66 – 67) ได้ศึกษาความคาดหวังของผู้เรียนต่อโครงการยกระดับความรู้พื้นฐานสำหรับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำท้องถิ่น ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$)

2. เปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จำแนก ตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ รายได้ ประสบการณ์ในการทำงาน สาขาวิชาที่ศึกษา ประเภทวิชาที่ศึกษา และ ระดับชั้นที่ศึกษา ดังนี้

2.1 เพศ พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยพบว่า เพศชายมีความคาดหวังมากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาชายมีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการงาน การประกอบอาชีพ และด้านครอบครัวในฐานะผู้นำมากกว่าเพศหญิง จึงมีความคาดหวังมากกว่าเพศหญิง สอดคล้องกับงานวิจัยของมงคล ค่อยประเสริฐ (2539 : 103) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในจังหวัดอุทัยธานี พบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการมาเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังด้านการประกอบอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยเพศชายมีความคาดหวังมากกว่าเพศหญิง ถ้าพิจารณารายข้อพบว่าระดับความคาดหวังมากที่สุด คือนำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อความก้าวหน้าและมั่นคงในวิชาชีพ สามารถนำความรู้จากหมวดวิชาชีพเฉพาะไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ การศึกษาช่วยพัฒนาจิตใจให้มีคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมมากขึ้น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาเพศชายมีบทบาทในฐานะผู้นำทางสังคม เช่น การเป็นหัวหน้างาน เจ้าของกิจการ หัวหน้าครอบครัว ทำให้นักศึกษาเพศชายมีความคาดหวังสูงในการประกอบอาชีพเพื่อให้มีความก้าวหน้าและมั่นคง และนำความรู้จากการเรียนในหมวดวิชาชีพเฉพาะไปใช้ เพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานให้สูงขึ้นรวมทั้งได้รับการพัฒนาจิตใจให้เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรมในการประกอบวิชาชีพควบคู่กันไป สอดคล้องกับ นิโคลส์(ประชาคม จันทรชิต และ เฟลินจิตต์ พรหมพุ่ม 2535 : 9 อ้างอิงมาจาก Nichols , 1976 : 1) ได้ให้ความหมายว่า “ การอาชีวศึกษา หมายถึง การจัดการศึกษาที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ และทักษะออกไปประกอบอาชีพได้ รวมทั้งมีนิสัยรักการทำงาน มีทัศนคติที่ดี และการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย พร้อมที่จะออกไปประกอบอาชีพ และเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม ” สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล (2534: 66) ได้ศึกษาองค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษาเพศชายมีแรงจูงใจในการเข้าเรียน ในด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชนสูงกว่านักศึกษาเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคาดหวังด้านการยกระดับความรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าในสภาพสังคมปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้เนื่องจากมีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงอาจเป็นสาเหตุให้นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีความคาดหวังไม่แตกต่างกัน.

2.2 อายุ พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุมากกว่า 30 ปี มีความคาดหวังมากกว่า นักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี และ อายุ 20 – 30 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุมากกว่า 30 ปี เป็นวัยเริ่มต้นของการมีความต้องการ ความมั่นคงด้านการประกอบอาชีพ หน้าที่การงาน และบทบาททางสังคม และครอบครัว ดังนั้น จึงมีความคาดหวังมากกว่านักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี และ 20 – 30 ปี สอดคล้องกับ เฮฟวิกเอิร์ท (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ 2538 : 4 – 5) ที่กล่าวว่า ภารกิจเชิงพัฒนาการในวัยผู้ใหญ่ตอนกลาง ผู้ใหญ่ในวัยนี้จะอยู่ในช่วงอายุประมาณ 35 – 60 ปี อาจประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานมีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับในสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงสุวรรณ พันธุ์มะม่วง ที่ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้ของผู้จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาศันต์ หน่วยฝึกอาชีพวัดนอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่มีอายุต่างกัน นำความรู้ไปใช้เพื่อส่วนตัวต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งพบว่าผู้จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาศันต์ที่มีอายุ 36 ปี ขึ้นไป นำความรู้ไปใช้เพื่อส่วนตัวมากกว่าผู้จบหลักสูตรที่มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี

2.3 อาชีพ พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการยกระดับความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยพบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพรับราชการมีความคาดหวังมากกว่านักศึกษาที่มีอาชีพรับจ้างและประกอบอาชีพอิสระ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพรับราชการมีความมั่นคงในอาชีพที่ทำอยู่สูงกว่าอาชีพรับจ้าง และประกอบอาชีพอิสระ จึงมีความคาดหวังมากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิมล ไชยเพชร (2536 : 84) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนสาขาคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทศึกษานอกระบบ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้เรียนที่ประกอบอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 รายได้ พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า ด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 ส่วนด้านการยกระดับความรู้ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้มากกว่า 5,000 บาทมีความคาดหวังมากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,500 บาท ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 5,000 บาทมีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านฐานะการเงินซึ่งสามารถนำไปใช้จ่ายเพื่อการเรียน หรือการลงทุนเพื่อประกอบอาชีพสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมลักษณ์ เพชรช่วย (2540 : 92) ที่ได้ศึกษาความคาดหวังในการเรียนการศึกษาสายสามัญ วิจัยเรียนทางไกลของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดระยอง พบว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่างกันมีความคาดหวังโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล (2534 : 105) ที่ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทการศึกษานอกระบบในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 2,000 - 5,000 บาท มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพสูงกว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 ประสบการณ์ พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่านักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5 ปี มีความคาดหวังมากกว่านักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 2 ปี และ 2-5 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานนานกว่า 5 ปี มีความต้องการที่จะพัฒนาอาชีพเดิมที่ทำอยู่ให้ดีขึ้นกว่าเดิม และต้องการรายได้ และความก้าวหน้าในหน้าที่การงานที่ทำอยู่ให้ดีขึ้นมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน สอดคล้องกับ งานวิจัยของนวลจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล (2540 : 72) ได้ศึกษาความหวังของผู้เรียนต่อโครงการยกระดับความรู้พื้นฐานสำหรับผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำท้องถิ่น ที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง 5 ปีขึ้นไป มีความคาดหวังต่อโครงการยกระดับความรู้พื้นฐานด้านการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานมากกว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำท้องถิ่นที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งต่ำกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.6 ประเภทวิชาที่ศึกษา พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งจะไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการยกระดับความรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทวิชาคหกรรม มีความคาดหวังมากกว่านักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม และอุตสาหกรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาประเภทวิชาคหกรรมส่วนใหญ่ประกอบอาชีพที่ต้องอาศัย ทักษะ ความชำนาญเฉพาะสาขาวิชา และต้องมีความอดทนสูงในการปฏิบัติหน้าที่การทำงาน เช่น สาขาวิชาการดูแลเด็กและผู้สูงอายุ ดังนั้น ประเภทวิชาคหกรรม จึงมีความคาดหวังมากกว่าประเภทวิชาพาณิชยกรรม

และอุตสาหกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี พวงสมบัติ (2540 : 89) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยาศัน คณะวิชาคหกรรมในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ พบว่านักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยาศันที่เรียนกลุ่มวิชาต่างก็มีแรงจูงใจในการเข้าเรียน รวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักรินทร์ ชนประชา (2543 :81) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของผู้จบหลักสูตรการฝึกอบรมวิชาชีพพระยาศันของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ในจังหวัดเชียงราย พบว่านักศึกษาที่มีแผนวิชาที่จบต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกอบรมในหลักสูตรการฝึกอบรมวิชาชีพพระยาศัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.7 สาขาวิชาที่ศึกษา พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการยกระดับความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่สาขาวิชาการดูแลเด็กและผู้สูงอายุมีความคาดหวังมากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่สาขาวิชาอังกฤษธุรกิจ คอมพิวเตอร์ และการจัดการ และนักศึกษาผู้ใหญ่ สาขาวิชาช่างเชื่อมอุตสาหกรรมมีความคาดหวังมากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่สาขาวิชาอังกฤษธุรกิจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาได้เลือกเรียนสาขาวิชาตามความสนใจและความถนัด ซึ่งเป็นความรู้พื้นฐานด้านอาชีพที่นักศึกษามีประสบการณ์ในการทำงานมาก่อนแล้ว สอดคล้องกับ เจียงโย - เวิน (Yi - Wen.1991 : 1680 - A) ได้ทำการศึกษาความต้องการเรียนสายอาชีพของนักศึกษาผู้ใหญ่ และศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนในไต้หวันและทั่วโลก

พบว่า นักศึกษามีความต้องการเรียนสายอาชีพในระดับสูงมาก หลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนเป็นที่นิยมของผู้เรียนมากประสบการณ์ที่แตกต่างของผู้ใหญ่ และบุคลิกภาพเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างทางความต้องการทัศนคติต่อการเรียนการสอน วิธีการเรียนรู้แต่ความแตกต่างที่เกิดขึ้นเด่นชัดที่สุดมีความสัมพันธ์กับอาชีพและพื้นฐานการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชัย เจนจตุรงค์ (2542 : 63) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า นักศึกษาที่เลือกเรียนแผนกวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.8 ระดับชั้นที่ศึกษา พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระดับชั้นที่ศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพใช้วิธีเรียนแบบทางไกล ผู้เรียนมีเวลามาพบกลุ่มในวันเสาร์ – อาทิตย์ เพื่อพบกลุ่มแก้ปัญหาการเรียนการสอนส่วนใหญ่ นักศึกษาใช้วิธีการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนจึงมีความรู้สึกไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมลักษณ์ เพชรช่วย (2540 : 91) ที่ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังในการเรียนการศึกษาสายสามัญ วิธีเรียนทางไกลของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง พบว่า นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาที่เรียนในปัจจุบันต่างกัน มีความคาดหวังในการเรียนสายสามัญ วิธีเรียนทางไกล โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะการอภิปรายผลจากความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ จะนำเสนอเฉพาะประเด็นที่สำคัญดังนี้

3.1 ด้านการประกอบอาชีพ พบว่าข้อที่มีความถี่มากที่สุด คือ ต้องการให้มีวิทยากรสอนเสริม ที่มีความรู้ความชำนาญทางด้านอาชีพในสาขาวิชาที่เรียนมาแนะนำเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อให้มีความสามารถแข่งขันทางด้านอาชีพเพิ่มมากขึ้น เช่น วิชาคอมพิวเตอร์ ช่างเชื่อม วิชาช่างยนต์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการคัดเลือกครูประจำกลุ่มหรือบุคคลที่มาทำหน้าที่ในการให้คำปรึกษา และพบกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาการเรียนยังขาดทักษะความรู้ ความชำนาญเฉพาะสาขาวิชาชีพที่ นักศึกษามีความสนใจเรียน และนักศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์จากการปฏิบัติงานมาก่อนแล้ว จึงมีความต้องการจะเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในด้านทักษะวิชาชีพ เพื่อให้สามารถแข่งขันทางด้านทักษะฝีมือแรงงานกับผู้จบการศึกษาจากสถานศึกษาต่าง ๆ ทั้งนี้ นักศึกษาคาดหวังความรู้ที่ได้รับ

จากการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 จะสามารถยกระดับฝีมือแรงงาน และความรู้ความสามารถในด้านการประกอบอาชีพให้มีคุณภาพ และมาตรฐาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Moson. และ Finegold . (อ้างอิงจากสมรรถนะการ ศึกษาไทยในเวทีโลก พ.ศ.2543 :14) ได้ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการผลิตในอุตสาหกรรม การผลิตขนมปังกรอบโดยเปรียบเทียบระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกา กับประเทศในยุโรปตะวันตก พบว่า การที่สหรัฐอเมริกามีประสิทธิภาพการผลิตแรงงานสูงเป็นผลมาจากปริมาณคนงานที่ได้รับการ ศึกษาจำนวนมากมีความสามารถในการพัฒนาการใช้อุปกรณ์สูง ปริมาณวิศวกรโรงงานจำนวน มากและสามารถใช้แทนช่างเทคนิคได้ในหลายสถานการณ์ จากผลการวิจัยดังกล่าวได้สะท้อนให้ เห็นว่าการศึกษาคือตัวแปรสำคัญ ที่ช่วยให้แรงงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

3.2 ด้านยกระดับความรู้ พบว่า ข้อที่มีความถี่มากที่สุด คือ ต้องการให้มีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ และช่างยนต์ และขอให้จัดหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าความเจริญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของโลกในยุคศตวรรษที่ 21 มีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วจึงเป็นสาเหตุให้ต้องพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติา จันทนป (2543 : 73) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 พบว่า การจัดหลักสูตรไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและในแต่ละรายวิชามีเนื้อหามากเกินไป เช่น อังกฤษธุรกิจ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณิตศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิชาอังกฤษธุรกิจและคณิตศาสตร์ นักศึกษาไม่สามารถอ่านและทำความเข้าใจได้ด้วยตนเองจำเป็นต้องมาแก้ปัญหาการเรียนพร้อม ๆ กัน ในเวลาพบกลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตรยังเป็นหลักสูตรเก่า ซึ่งปัจจุบันสามารถติดต่อได้ทางอินเทอร์เน็ตได้สอดคล้องกับงานวิจัยของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา (2531 : 160) ได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา และอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่หรือจำนวนมากกว่าร้อยละ 80 ต้องการให้มีการปรับปรุงหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ส่วนข้อเสนอแนะที่ขอให้เปิดหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเพื่อเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งนั้น สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542 : 24) หมวด 4 แนวทางจัดการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ ดังนั้นการจัดการศึกษานอกโรงเรียนหลักสูตร

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จึงเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งของผู้ที่อยู่นอกระบบโรงเรียน รัฐบาล และผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาควรหาแนวทางในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ให้เหมาะสมสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่า ข้อที่มีความถี่มากที่สุด คือ ควรจัดหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ในชุมชน เช่น ด้านการเกษตร ด้านคหกรรมศาสตร์ และควรมีการอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตร ผู้นำชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาผู้ใหญ่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในเขตจังหวัดภาคกลาง สอดคล้องกับแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ (2542 : 32) มาตรา 39 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัวยุ ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรร ภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการ รวมทั้งวิธีการสนับสนุนแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาชุมชน ดังนั้นจะเห็นได้ว่ากระบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนจะมีส่วนช่วยให้การจัดการศึกษาของชุมชนนั้น ๆ ประสบความสำเร็จ

3.4 ด้านข้อเสนอแนะเพิ่มเติม พบว่า ควรปรับปรุงชุดวิชาที่ใช้อยู่ใน ปัจจุบัน รองลงมา คือ สื่อประกอบการเรียนให้มากขึ้นเพราะสื่อหายาก ซึ่งแสดงว่านักศึกษา ให้ความสำคัญกับสื่อและชุดวิชาที่ใช้ประกอบการเรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากวิธีเรียนแบบทางไกล ชุดวิชาสำคัญที่สุดในการที่นักศึกษาต้องใช้ประกอบการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สามารถ วงศ์สวัสดิ์ (2539 : 48) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา ผู้ใหญ่ในการเรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นดำเนินการโดยศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ปทุมธานี พบว่า ด้านสื่อการสอนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรมีสื่อให้มากพอกับผู้เรียนรองลงมาคืออยากให้สื่อที่ทันสมัยสอดคล้องกับผลการ วิจัยของ แก้วใจ นิราช (2542 : 84) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่หลักสูตรการ ศึกษาออกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2539 ประเภทวิชาพาณิชยกรรมใน เขตภาคตะวันออก พบว่า ปัญหาด้านสื่อการเรียนพบมากที่สุดคือเนื้อหาในชุดวิชาที่กรมการศึกษา นอกโรงเรียนจัดทำ มีน้อยอ่านแล้วไม่สามารถทำความเข้าใจได้ด้วยตนเอง รองลงมาคือ สื่ออุปกรณ์ ไม่ทันสมัยและการส่งสื่อต่าง ๆ ไปให้นักศึกษาล่าช้า

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการค้นพบว่าความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และความคาดหวังด้านการยกระดับความรู้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น ๆ นั้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลางรวมทั้งศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1 – 4 ซึ่งเป็นสถานศึกษา สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 และคุณภาพของครูและบุคลากรให้สามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของเศรษฐกิจสังคมและเทคโนโลยีในปัจจุบัน เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้เหมาะสมสอดคล้องกับความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่

2. ด้านการประกอบอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1 – 4 ควรเร่งรัดพัฒนาปรับปรุงด้านคุณภาพครูผู้สอนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกทักษะทางวิชาชีพเฉพาะด้านให้มีความทันสมัยเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานของผู้เข้ารับการศึกษาดำเนินหลักสูตรนี้ให้มีคุณภาพและมาตรฐานสากล

3. ด้านการยกระดับความรู้ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1 – 4 ควรเพิ่มพูนประสิทธิภาพครูผู้สอนให้ตรงตามสาขาวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน ด้านสื่อการเรียนการสอนควรพิจารณาสื่อที่เหมาะสมและทันสมัยโดยปรับใช้จากสถาบันการศึกษาในระบบทั่วไป

4. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลางและศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1 – 4 ควรจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามแนวทางการสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยการนำแนวทางการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 โดยเน้นการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนมาเป็นฐานในการจัดการศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการติดตามผลการใช้หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 เพื่อจะได้ทราบปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของนักศึกษาผู้ใหญ่ และแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร
2. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการติดตามผลผู้จบหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 เพื่อจะได้ทราบถึงการนำความรู้ไปใช้ของผู้จบหลักสูตร
3. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ คุณลักษณะที่จำเป็นของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 เพื่อจะได้ทราบถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่นายจ้างต้องการ
4. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ในเขตภาคกลาง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2539).สรุปผลการประชุมเพื่อติดตามงานการจัดการเรียนการสอน
หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539
กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาและส่งเสริมการศึกษาอาชีพ.
- _____. (2541).คู่มือดำเนินงานหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2543).รายงานจำนวนผู้จบการศึกษาหลักสูตรการศึกษา
นอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ :
ศูนย์พัฒนาและส่งเสริมการศึกษาอาชีพ, เอกสารโรเนียว.
- _____. (2543). สถิติข้อมูลจำนวนนักศึกษาประจำปีงบประมาณ 2543
กรุงเทพฯ : กองแผนงาน เอกสารโรเนียว.
- กรมอาชีวศึกษา (2531).รายงานการประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช
2530 กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา.
- กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน (2543). แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การศึกษา
นอกระบบ “ผู้เรียนสำคัญที่สุด” กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- โกวิท วรพิพัฒน์ (2522). เอกสารการสัมมนาบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในอนาคต. ชลบุรี :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน.
- แก้วใจ นิราช (2542). การศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่หลักสูตรการศึกษา
นอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม
ปริญญาโท สาขาเอกการศึกษา กศ.ม. กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน (2529). แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6
พุทธศักราช 2530 – 2534. กรุงเทพมหานคร : พัฒนาศึกษา.
- _____. (2544). สมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีโลก พ.ศ.2543 กรุงเทพมหานคร.
บริษัท สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด.
- จรูญ ชูลาภ (2524). การอบรมศึกษานิเทศก์. กรุงเทพมหานคร :วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร.

ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล (2534). องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษา
ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบ ในเขตกรุงเทพมหานคร
ปริญญาณิพนธ์ วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ธนู แสงศักดิ์ (2517). รวมบทความอาชีวศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ.
นวลจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล (2540). ความคาดหวังของผู้เรียนต่อโครงการยกระดับความรู้
พื้นฐานสำหรับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดสุพรรณบุรี. ปริญญาณิพนธ์
กศ.ม. วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ประชาคม จันทรชิต และเพลินจิตต์ พรหมพุ่ม. (2535). การศึกษาความต้องการของตลาด
แรงงานและคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาที่สถานประกอบการ
ในจังหวัดปัตตานี : วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี.

ประภาส ศิลปธรรม (2529). บทบาทที่คาดหวังและบทบาทที่เป็นจริงของการทำงานสนับสนุน
การปฏิบัติการพัฒนาชนบทระดับตำบล (คปต.) ในการสนับสนุนการทำงานของสภา
ตำบลในทรรคนะของกรมการสภาตำบล. รายงานวิจัย กองวิจัยและประเมินผล
: กรมการพัฒนาชุมชน. อุดรธานี.

พงศ์ หรดาล. (2531). เอกสารประกอบการสอน. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์.
พวงสุวรรณ พันธุ์มะม่วง (2541). การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้ไปใช้ของผู้จบ
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน หน่วยฝึกอาชีพวัดนอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี.
ปริญญาณิพนธ์. กศ.ม. วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อุดรธานี.

เพราพรรณ เปลี่ยนภู (2542.) จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาครุศาสตร์ไฟฟ้า.
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

ปิญญู สาทร. (2526). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : อรุณ.

มงคล ค่อยประเสริฐ (2539). แรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร
อาชีพ.(ปอ.) ในจังหวัดอุทัยธานี. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่)
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน . กรุงเทพมหานคร :
อักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด.

วิรัช กุมพมาศ. (สิงหาคม 2528). “หลักการอาชีวศึกษา” อาชีวศึกษา. 11 48-52

- ศักรินทร์ ชนประชา (2543). ความคิดเห็นของผู้จบหลักสูตรการฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสัน
ของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ในจังหวัดเชียงราย ปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
สามารถ วงศ์สวัสดิ์ (2539). ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการเรียนหลักสูตรวิชาชีพ
ระยะสั้น ดำเนินการโดยศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดปทุมธานี
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- สมชัย เจนจตุรงค์ (2542). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา
ในวิทยาลัย พณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร . ปริญญาโท
กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
ถ่ายเอกสาร.
- สมลักษณ์ เพชรช่วย (2540). ความคาดหวังในการเรียนการศึกษายาสามัญ วิธีเรียนทางไกล
ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดระยอง. ปริญญาโท. กศ.ม.
(การศึกษาผู้ใหญ่)มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อุดลำนาค.
- สมโภชน์ ภูะหงษ์ (2543). การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ โรงเรียนช่างฝีมือทหาร ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่)
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อุดลำนาค.
- สุชาดา จันทนป (2543). ความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช2539
ปริญญาโทวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ กศ.ม. กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนีย์ ธีรดากร (2525). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถาน
สงเคราะห์หญิง ปากเกร็ด .
- สุรางค์ จันท์เอม (2524). จิตวิทยาสังคม. (ศึกษา 322.) พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ :
อักษรบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
ธนบุรี.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2538). จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

- สุวิมล ไชยเพชร (2536). แรงจูงใจในการเข้าเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์
ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทการศึกษานอกระบบในกรุงเทพมหานคร
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
อัสสัมชัญ.
- อานนท์ ผลการทอง (2529). ความคาดหวังของเกษตรกรในการเข้าเป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตร
ในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
อัสสัมชัญ.
- อัญชลี พวงสมบัติ (2540). การศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพ
ระยะสั้นคณะวิชาคหกรรม ในวิทยาลัยสารพัดช่าง สมุทรปราการ ปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- Chester, Harris W. (1960). *Encyclopedia of Education Research*. New York : Macmillan.
- Chiang, Yi – Wen. (November, 1991). “An Investigation into Adult Vocational Education,”
Dissertation Abstracts International. (52 (6) : 1680-A)
- Cronbach, Lee Joseph (1970). *Essential of Psychological Testing*. 3 rd ed. New York : Harper
and Row.
- Ferguson. G.A.(1966). *Statistical Analysis in Psychology and Education* P.45, 62, 290, 296 New
York : Mckraw – Hill.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-Hill Book Company.
- Knowles, M.S.(1978.) *The Adult Learner : A.Neglected Species*. 2 nd ed. Houston : Gulf
Publishing Co.
- Maslow, Abraham H (1954). *Motivation and Personality in the Classroom*. New York : Harper
and Brothers.
- Murray, H.A. (1972). *Exploration in Personality*. New York : Science Edition, Inc .
- Parker, Robert David Eugene (1993.) *Gredentialism, and Vocational Expectation in a Community
College* : University of Toronto Canada.

Sill, D.L. (1968.) *International Encyclopedia of the Social Sciences*. New York : the Macmillan Company.

Yamane, Taro (1967.) *Statistics : An Introductory Analysis*. New York : Harper & Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

4 ธันวาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางวัชรินทร์ โกสสินเจริญชัย นิติระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้” โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ และ อาจารย์ ดร.ปรียานุช จริยวิทยานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นายยิ่ง กรติบุรณะ หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ ดร.ปาน กิมปี ศึกษาานิเทศก์ 8 และ นางสาวพิมพ์ใจ เมษฐ์สุขใส นักวิชาการศึกษา 8ว เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางวัชรินทร์ โกสสินเจริญชัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5664

โทรสาร. 258-4119

ภาคผนวก ข.

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

ดร.ยิ่ง กิริติบุรณะ	หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการศึกษานอกโรงเรียน
ดร.ปาน กิมปี	ศึกษานิเทศก์ ระดับ 8 หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการศึกษานอกโรงเรียน
ดร.พิมพ์ใจ เมษฐ์สุขใส	นักวิชาการศึกษา ระดับ 8 กองส่งเสริมปฏิบัติการ กรมการศึกษานอกโรงเรียน

ภาคผนวก ค.

หนังสือติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัย

ที่ ทม 1012/ 1163

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางวัชรินทร์ โกสสินเจริญชัย นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคาดหวังของ นักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้” โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ และ อาจารย์ปริยานุช จริยวิทยานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้นักศึกษา ระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 1 – 3 จำนวน 333 คน ในศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ราชบุรี ปทุมธานี กาญจนบุรี อุทัยธานี นนทบุรี ศูนย์ฯ กรุงเทพฯ 3 และ 4 ตอบแบบสอบถามความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอก โรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางวัชรินทร์ โกสสินเจริญชัย ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644 โทรสาร. 258-4119

ที่ ศธ 0403/ 699

กรมการศึกษานอกโรงเรียน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม.10300

22 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้รับแจ้งจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่า นางวัชรินทร์ โกสสินเจริญชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้" ในการนี้จำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการตอบแบบสอบถาม ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมการศึกษานอกโรงเรียน พิจารณาแล้วเห็นว่าการจัดทำวิจัยในเรื่องดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของกรมการศึกษานอกโรงเรียน จึงขอให้ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้ความอนุเคราะห์แก่ นางวัชรินทร์ โกสสินเจริญชัย ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและให้ความอนุเคราะห์ตามที่เห็นสมควรต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสิทธินทร สุวรรณโรจน์)

รองอธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน
ผู้บังคับการแทน อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

กองการเจ้าหน้าที่

โทร. 0 2280 2926

โทรสาร 0 2282 6898

ที่ ศธ 0403/ 699

กรมการศึกษานอกโรงเรียน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม.10300

22 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอดำเนินการเคราะห้ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดราชบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้รับแจ้งจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่า นางวัชรินทร์ โกสสินเจริญชัย นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอก-โรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้" ในการนี้จำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการตอบแบบสอบถาม ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมการศึกษานอกโรงเรียน พิจารณาแล้วเห็นว่าการจัดทำวิจัยในเรื่องดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของกรมการศึกษานอกโรงเรียน จึงขอให้ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดราชบุรี ให้ความอนุเคราะห์แก่ นางวัชรินทร์ โกสสินเจริญชัย ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและให้ความอนุเคราะห์ตามที่เห็นสมควรต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายศักดิ์รินทร์ สุวรรณโรจน์)

รองอธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดราชบุรี

กองการเจ้าหน้าที่

โทร. 0 2280 2926

โทรสาร 0 2282 6898

ที่ ศธ 0403/ 699

กรมการศึกษานอกโรงเรียน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม.10300

22 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอดความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดปทุมธานี -

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้รับแจ้งจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่า นางวัชรินทร์ โกสสินเจริญชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้" ในการนี้จำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการตอบแบบสอบถาม ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมการศึกษานอกโรงเรียน พิจารณาแล้วเห็นว่าการจัดทำวิจัยในเรื่องดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของกรมการศึกษานอกโรงเรียน จึงขอให้ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดปทุมธานี ให้ความอนุเคราะห์แก่ นางวัชรินทร์ โกสสินเจริญชัย ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและให้ความอนุเคราะห์ตามที่เห็นสมควรต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายศักดิ์รินทร์ สุวรรณโรจน์)

อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

อธิบดีราชการแทน อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

กองการเจ้าหน้าที่

โทร. 0 2280 2926

โทรสาร 0 2282 6898

ที่ ศธ 0403/ 699

กรมการศึกษานอกโรงเรียน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม.10300

22 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอดความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดกาญจนบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้รับแจ้งจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่า นางวัชรินทร์ โกสสินเจริญชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอก-โรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้" ในการนี้จำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการตอบแบบสอบถาม ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมการศึกษานอกโรงเรียน พิจารณาแล้วเห็นว่าการจัดทำวิจัยในเรื่องดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของกรมการศึกษานอกโรงเรียน จึงขอให้ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดกาญจนบุรี ให้ความอนุเคราะห์แก่ นางวัชรินทร์ โกสสินเจริญชัย ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและให้ความอนุเคราะห์ตามที่เห็นสมควรต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายศักดิ์รินทร์ สุวรรณโรจน์)

รองอธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

กองการเจ้าหน้าที่

โทร. 0 2280 2926

โทรสาร 0 2282 6898

ที่ ศธ 0403/ 699

กรมการศึกษานอกโรงเรียน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม.10300

22 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอดความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดอุทัยธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้รับแจ้งจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่า นางวัชรินทร์ โกสสินเจริญชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอก-โรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้" ในการนี้จำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการตอบแบบสอบถาม ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมการศึกษานอกโรงเรียน พิจารณาแล้วเห็นว่าการจัดทำวิจัยในเรื่องดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของกรมการศึกษานอกโรงเรียน จึงขอให้ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดอุทัยธานี ให้ความอนุเคราะห์แก่ นางวัชรินทร์ โกสสินเจริญชัย ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและให้ความอนุเคราะห์ตามที่เห็นสมควรต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุภินันท์ เสงี่ยมโรจน์)

รองอธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

กองการเจ้าหน้าที่

โทร. 0 2280 2926

โทรสาร 0 2282 6898

ที่ ศธ 0403/ 699

กรมการศึกษานอกโรงเรียน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม.10300

22 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดนนทบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้รับแจ้งจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่า นางวัชรินทร์ โกสสินเจริญชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้" ในการนี้จำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการตอบแบบสอบถาม ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมการศึกษานอกโรงเรียน พิจารณาแล้วเห็นว่าการจัดทำวิจัยในเรื่องดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของกรมการศึกษานอกโรงเรียน จึงขอให้ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดนนทบุรี ให้ความอนุเคราะห์แก่ นางวัชรินทร์ โกสสินเจริญชัย ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและให้ความอนุเคราะห์ตามที่เห็นสมควรต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายศักดิ์วินทร์ (สุวรรณโรจน์)
รองอธิบดีกองการศึกษา
ปลัดวิทยาลัยการแพน อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

กองการเจ้าหน้าที่

โทร. 0 2280 2926

โทรสาร 0 2282 6898

ที่ ศธ 0403/ 699

กรมการศึกษานอกโรงเรียน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม.10300

22 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอดความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 3

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้รับแจ้งจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่า นางวัชรินทร์ โกสสินเจริญชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้" ในการนี้จำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการตอบแบบสอบถาม ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมการศึกษานอกโรงเรียน พิจารณาแล้วเห็นว่าการจัดทำวิจัยในเรื่องดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของกรมการศึกษานอกโรงเรียน จึงขอให้ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 3 ให้ความอนุเคราะห์แก่ นางวัชรินทร์ โกสสินเจริญชัย ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและให้ความอนุเคราะห์ตามที่เห็นสมควรต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางศักดิ์รินทร์ สุวรรณโรจน์)
รองอธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน
ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

กองการเจ้าหน้าที่

โทร. 0 2280 2926

โทรสาร 0 2282 6898

ที่ ศธ 0403/ 699

กรมการศึกษานอกโรงเรียน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม.10300

22 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอดความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 4

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้รับแจ้งจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่า นางวัชรินทร์ โกสสินเจริญชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้" ในการนี้จำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการตอบแบบสอบถาม ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมการศึกษานอกโรงเรียน พิจารณาแล้วเห็นว่าการจัดทำวิจัยในเรื่องดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของกรมการศึกษานอกโรงเรียน จึงขอให้ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 4 ให้ความอนุเคราะห์แก่ นางวัชรินทร์ โกสสินเจริญชัย ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและให้ความอนุเคราะห์ตามที่เห็นสมควรต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางลักขณีย์ สุพรรณโชนี)
รองอธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

กองการเจ้าหน้าที่

โทร. 0 2280 2926

โทรสาร 0 2282 6898

ภาคผนวก ง.

ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม

ข้อคำถาม	คนที่1	คนที่ 2	คนที่ 3	ค่า IC
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว				
1.เพศ.....	1	1	1	1
2.อายุ.....	1	1	1	1
3.อาชีพ.....	1	1	1	1
4.รายได้ต่อเดือน.....	1	1	1	1
5.ประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชาที่เรียน.....	1	1	0	0.66
6.ประเภทวิชาที่ศึกษา.....	1	1	1	1
7.สาขาวิชาที่ศึกษา.....	1	1	1	1
8. ระดับชั้นที่ศึกษา.....	1	1	1	1
ตอนที่ 2 ความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพไปใช้ด้าน การประกอบอาชีพ ด้านการยกระดับความรู้ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต				
1. มีทักษะในการประกอบอาชีพตรงตามสาขาวิชาที่เรียน	1	0	1	0.66
2. มีความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์อย่างถูกวิธี	1	1	0	0.66
3. ปฏิบัติงานอย่างมีขั้นตอนและถูกต้องตามหลักวิชาชีพ	1	1	1	1
4. สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาอาชีพได้มากขึ้น	1	1	1	1
5. ความรู้จากวิชาชีพที่เรียนส่งผลให้มีรายได้เพิ่มขึ้น	1	1	1	1
6. ได้รับความรู้ตามสาขาอาชีพที่ปฏิบัติงาน	1	1	1	1
7. สามารถนำความรู้จากหมวดวิชาสามัญ ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้	1	1	0	0.66
8. สามารถนำความรู้จากหมวดวิชาชีพเฉพาะไปใช้ในการประกอบอาชีพได้	1	1	0	0.66
9. สามารถนำความรู้จากหมวดวิชาเลือกสัมพันธไปใช้ในการประกอบอาชีพได้	1	1	0	0.66
10. สามารถนำความรู้จากหมวดวิชาเลือกเสรีไปใช้ในการประกอบอาชีพได้	1	1	0	0.66
11. จากการศึกษาตามหลักสูตรนี้ช่วยให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่	1	1	0	0.66
12. นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อสามารถประกอบอาชีพแข่งขันกับผู้อื่นได้	1	1	1	1
13. นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อความก้าวหน้าและความมั่นคงในวิชาชีพ	1	1	1	1
14. นำความที่ ได้รับไปใช้เพื่อเลื่อนตำแหน่งในหน้าที่การงาน	1	1	1	1
15. นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อช่วยให้หางานทำได้ง่ายขึ้น	1	1	1	1

ข้อคำถาม	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ค่า IC
16. นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อนำไปประกอบอาชีพอิสระหรือเป็นเจ้าของ กิจการ	1	1	1	1
17. นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อนำไปประกอบอาชีพหลัก	1	1	1	1
18. นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อนำไปประกอบอาชีพเสริมได้	1	1	1	1
19. นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ	1	1	1	1
20. เป็นวิชาชีพที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของตนเอง	1	1	1	1
21. สามารถนำความรู้ไปใช้พัฒนาตนเองและ ได้รับวุฒิการศึกษาสูงขึ้น	1	1	0	0.66
22. นำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้รับจ้าง ที่นายจ้างต้องการ	1	1	0	0.66
23. มีความสามารถฝึกฝนตนเองให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ต่อผู้ร่วมงาน	1	1	1	1
24. มีความรู้เรื่องกฎหมายเบื้องต้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับตนเองได้	1	1	0	0.66
25. หลังจากจบการศึกษา ระดับ ปวช. ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	0	1	1	0.66
26. มีความสามารถแก้ปัญหาและข้อขัดข้องด้วยวิธีการทางปัญญา	1	1	1	1
27. นำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง	1	1	1	1
28. มีความรับผิดชอบ ต่อตนเอง สังคม รู้จักแก้ปัญหาอย่างมีวิจารณญาณ	1	1	1	1
29. ประพฤติตนให้อยู่ในระเบียบวินัย กติกา และมารยาท	1	1	1	1
30. มีความสามารถในการใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อนำไปสู่กระบวนการคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้	1	1	1	1
31. สามารถปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ในฐานะสมาชิกกลุ่มได้	1	1	1	1
32. สามารถปฏิบัติตามหลักธรรมคำสอนของศาสนาที่นับถือ	1	0	1	0.66
33. มีส่วนร่วมในการพัฒนาความเป็นอยู่ของตนเองและชุมชนมากขึ้น	1	1	1	1
34. ได้รับการพัฒนาด้านจิตใจ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	1	1	1	1
35. มีการพัฒนาตนเอง ครอบครัว และสังคมให้ดีขึ้นเท่าเทียมกับบุคคลอื่น	1	1	0	0.66
36. มีส่วนร่วมในการพัฒนาความเป็นอยู่และการดำรงชีวิต ได้อย่างมีคุณภาพ	1	1	1	1
37. การศึกษาช่วยพัฒนาจิตใจให้มีคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมมากขึ้น	1	0	1	0.66
38. สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนไป	1	1	1	1
39. มีส่วนร่วมในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และประเพณีอันดีงามของชาติ	1	1	1	1
40. มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	1	1	1	1
ข้อคำถาม	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ค่า IC

41. นำความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพที่ได้รับเผยแพร่เพื่อช่วยแก้ปัญหา ด้านเศรษฐกิจกับคนในชุมชนได้	1	1	1	1
42. มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ ในท้องถิ่น	1	1	1	1
43. สามารถนำทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ได้มากขึ้น	1	1	1	1
44. มีความรู้พื้นฐานในเรื่องปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ	1	1	1	1
45. สามารถแนะนำความรู้และสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ร่วมงานได้	1	1	0	0.66

ภาคผนวก จ.

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดระดับความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ในเขตภาคกลางโดยทำการศึกษาใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการยกระดับความรู้ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทั้งนี้เมื่อนักศึกษาได้อ่านข้อความแล้ว ขอให้พิจารณาตามความเป็นจริงว่าในการเข้ารับการศึกษิตตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ท่านกำลังศึกษาอยู่นี้ นักศึกษามีความคาดหวังอย่างไร โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างด้านขวามือให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดแบบสอบถามชุดนี้ทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น ข้อคำตอบไม่มีผลกระทบอย่างใดต่อผู้ตอบทั้งสิ้นจึงขอให้ท่านตอบให้ครบทุกข้อเพื่อความสมบูรณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน

- ตอนที่ 1** เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2** เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับ ความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ไปใช้ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการยกระดับความรู้และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ตอนที่ 3** เป็นข้อคำถามปลายเปิด เพื่อให้ท่านได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้

ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาสละเวลาเพื่อตอบแบบสอบถามฉบับนี้

นางวัชรินทร์ โกสินเจริญชัย

นิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามโดยทำเครื่องหมาย / ลงใน ☐ หน้าข้อความ

1. เพศ

- ☐ ชาย
☐ หญิง

2. อายุ

- ☐ ต่ำกว่า 20 ปี
☐ 20 – 30 ปี
☐ มากกว่า 30 ปี

3. อาชีพ

- ☐ รับจ้าง (ทำงานบริษัท โรงงาน หรือรับจ้างทั่วไป)
☐ รับราชการ (รัฐวิสาหกิจ / ลูกจ้างประจำ)
☐ ประกอบอาชีพอิสระ (ค้าขาย / เจ้าของกิจการ)

4. รายได้ต่อเดือน

- ☐ ต่ำกว่า 4,500 บาท
☐ 4,500 – 5,000 บาท
☐ มากกว่า 5,000 บาท

5. ประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชาที่เรียน

- ☐ น้อยกว่า 2 ปี
☐ 2 – 5 ปี
☐ มากกว่า 5 ปี

6. ประเภทวิชาที่ศึกษา

- ☐ พาณิชยกรรม
☐ อุตสาหกรรม
☐ คหกรรม